

MENGŠAN

GLASILO OBČINE MENGEŠ

ŠTEVILKA 6

junij 2005 / leto XII

**V Mengšu iščemo zanesljivo
gospo za opravljanje
gospodinjskih opravil
in
varstvo dvojčic
med 15.00 in 17.00 uro.**

Telefon: 051 39 7021

**Redno zaposlimo
mlajšega delavca
za razna dela v kovinarsko
predelovalni delavnici.
Zaželjen poklic strojne smeri;
preizkusna doba 1 mesec.**

**Gorenc-Igor Stare s.p., Sp. Brnik
81, 4207 Cerklje
Tel: 04 / 28 16 100**

**KARO INŽENIRING d.o.o.
Slovenska 24, 1234 MENGEŠ**

**Tel.: 01/723-09-86; 723-09-87
Fax: 01/723-80-15
www.karo.si**

PRODAMO:

Stanovanja:

- Domžale; etaža stanovanjske hiše stare 19 let, štirisobno stanovanje v izmeri 92,50m², z pomožnimi prostori v kleti 40,90m², terasa, balkon, ločen vhod in priključki. V neposredni bližini vsa infrastruktura. Stanovanju pripada zemljišče, vrt v izmeri 206m², na katerem stoji brunarica; Cena: 39.000.000,00 SIT.
- Ljubljana; ob Dolenjski cesti - bližina Golovca, trisobno stanovanje, v trostanovanjski hiši. Hiša je stara 30 let, pred enim letom je bila generalno obnovljena v tri stanovanjske enote. Stanovanje se nahaja v drugem nad., ter mansardi. 2.nad - dvosobno stanovanje 55 m², kuhinja, spalnica, dnevni prostor z balkonom, shramba, kopalnica. Mansarda - 27 m², delovni prostor, soba, manjša kopalnica. Etažna lastnina urejena, dve parkirni mesti, ločeni števcji, možnost takojšnje vselitve, cena: 33.900.000,00 SIT.

Parcele:

- Mengeš; zaidljivo parcelo v izmeri 684 m², s plačanim komunalnim prispevkom in gradbenim dovoljenjem za stanovanjsko hišo neto površine 169,27 m² (P+M), cena: 27.000.000,00 SIT.
- Koseze pri Vodica; zaidljivo zemljišče v izmeri 715m², vodovod in elektrika ob parceli, lepa, mirna, sončna lokacija. Cena: 28.800,00 SIT/m².

Hiše:

Turnše pri Dobu; Starejša hiša neto površine cca 100m², prizidana in adaptirana leta 1989, 150 m² zemljišča. Prtiličje, (kuhinja in jedilnica z dnevno sobo, kopalnica, kuhinjska, soba), mansarda (3 sobe), dva urejena parkirišča, cena: 26.500.000,00 SIT.
- Repnje pri Vodica; enodružinsko montažno hišo, izdelano do V. gradbene faze, urejena okolica, estrihi, terasa,

nadstrešek, 140 m² bivalne površine, parcela 500m². Cena: 39.950.000,00 SIT.

- Domžale; enodružinska stanovanjska hiša, zgrajena leta 1975, na parceli 555 m², locirana na obrobju stanovanjskih hiš, ob parceli teče potok, zamenjana kritina. Skupna bruto površina hiše (pk+vp+1n) 222 m² + neizdelana mansarda, cena: 37.250.000,00 SIT.

- Kranj - Hotemaže; dvodružinsko hišo zgrajeno leta 1995, K+P+M - bruto površina cca. 350m², na parceli 600m², moderno opremljena, dve garaži, vinska klet, možnost ločenega bivanja dveh družin, zasteklena terasa, urejena mansarda, mirna in lepa okolica, pogled na Alpe, cena: 62.000.000,00 SIT.

- Vodice; eno ali dvostanovanjska hiša (pk+vp+m), zgrajena leta 1983, v skupni izmeri 325 m² na zemljišču 802 m². V pritličju in mansardi po tri sobe, kopalnica, kuhinja z jedilnico in dnevna soba. V kleti je garaža, primerna za parkiranje dveh avtomobilov, dve shrambi, kopalnica, ena večja soba ter kurilnica z pečjo na kurilno olje, cena: 62.500.000,00 SIT.

Poslovni prostori:

- Tuhinjska dolina; v bližini toplic, večji gostinski lokal z možnostjo prenočišč, 150m² gostinskega lokala, 350m² stanovanjskih površin, 1000m² zemljišča, star 40 let; Cena: 47.000.000,00 SIT.

- Moste pri Komendi; poslovni objekt na odlični lokaciji (glavna prometnica proti Brniku), skupne neto površine 811 m², v dveh etažah, prodamo skupaj ali po delih. Objekt je star 15 let, možnost gostinske dejavnosti, turizma, trgovine.... Skupna površina zemljišča 1556 m², parkirišča so asfaltirana. Cena: 1.300.000,00 EUR.

- Mengeš; poslovni prostor opremljen, namenjen za zlatarsko, urarsko, ... dejavnost, 30 m², star 10 let, cena: 9.500.000,00 SIT.
- Za znano stranko iščemo dvo ali več sobno stanovanje v Mengšu ali Kamniku.

BVD TRADING, d.o.o., LJUBLJANA
Tržaška c. 330, 1000 Ljubljana, PE: Trdinov trg 8, Mengeš,
Tel.: 01 729 64 00, Fax: 01 729 64 20, E-mail: info@bvd-trading.si

BVD TRADING, d.o.o., LJUBLJANA
Tržaška c. 330, 1000 Ljubljana, PE: Trdinov trg 8, Mengeš,
Tel.: 01 729 64 00, Fax: 01 729 64 20, E-mail: info@bvd-trading.si

KJE NAS NAJDETE?

preprosto

Vhod z dvorišča Pošte Mengeš!

KDO SMO?

Največji ponudnik zadrge v Sloveniji s 13 letno tradicijo.

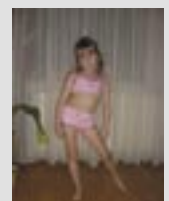
KAJ PONUJAMO?

Širok izbor zadrge iz lastne proizvodnje, gumbov, elastike, sprimnih in drugih trakov in še in še . . .

Vabljeni!

Bogata izbira ženskega, moškega in otroškega spodnjega perila, pižam, nedrčkov, kopalk proizvajalca MTČ Čakovec.

ženske spodnje hlače

že za **427** SIT

moške spodnje hlače

že za **498** SIT

moške boxerice

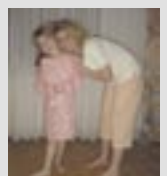
že za **1.160** SIT

deške spodnje hlače

že za **520** SIT

dekliške spodnje hlače

že za **413** SIT

Otvoritveni popusti od 18. maja do 18. julija!

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Se še spominjate, kako smo kot otroci spraševali: »Kam gredo ljudje potem, ko umrejo?« Vprašanje nas je vznemirjalo in upali smo, da nas bo odgovor pomiril. Odrasli pa so odgovarjali: »V nebesa ali pekel.« odgovor je bil dovolj skrivnosten, da smo spraševali naprej: »Kaj je to in kje je?« Ponavadi so nam razlagali, da so nebesa nekje visoko zgoraj na nebu, kjer je vse polno angelov, ki igrajo na harfo. Bog z belo brado pa sedi na prestolu in razsoja, kdo je bil dober in kdo slab. Po razsodbi nagrajuje ali kaznuje. Za pekel so nam povedali, da je to ognjena jama, kjer hudič, grozljiva prikazen z rdečo kožo in rogovi, z repom in vilami v rokah trpinči ljudi, ki so morali tja. Nebesa so kraj, kamor gredo dobri ljudje, ki nato živijo v večni luči medtem, ko se slabi ljudje za večno cvrejo v peklu.

Kot otroci smo se pekla bali zato smo hoteli biti čim bolj pridni in si zagotoviti prostor v nebesih, kjer bi bili srečni in bi se nam izpolnile vse želje. Odraščali smo in postajali vse bolj samostojni. Kot odrasli smo spoznali zapletenost življenja in verjetno pričeli dvomiti, da bi lahko obstajala nebesa ali pekel kot nagrada za naše obnašanje. Nenazadnje smo že vedel za potovanja astronomov, ki so prinesli z Lune kamen, ne pa tudi dokazov o fizičnem obstoju nebes. Svedri, ki vrtajo globoko v zemljo, so našli samo nafto, na pekel v globinah pa še niso naleteli. Z odrasčanjem se predstava o nebesih in peklu spreminja in ob vse večji vednosti uma je gotovo potrebna popravkov.

Kljub najboljši volji in iskrenemu trudu se včasih zdi, da se nam nebesa izmikajo in da imamo pekel ves čas za petami. To se dogaja takrat, kadar primerjamo z drugimi tisto, kar imamo in se zaradi tega počutimo večvredni ali manjvredni. Lahko postanemo podobni jo-joju, ker nam čustva poskakujejo, kakor hoče stanje sosedovega imetja. Zgodi se nam lahko, da postanemo obsedeni z obliko in zanemarimo vsebino življenja. Če sodimo vse po zunanosti si lahko ustvarimo zasebni pekel, ki nam ponikne v vse pore življenja. Kolikšen pekel nezadovoljstva in nejevolje si bomo ustvarili je odvisno od tega, koliko nebes iščemo izven sebe izven sebe ne moremo najti tistega kar resnično potrebujemo zato se zaman izčrpavamo, ko mrzlično iščemo tja v en dan. Razočarani se zaletavamo proti ljudem in vsem na svetu, vendar je naše srce edini pravi kraj, kjer lahko doživimo nebesa.

Kdaj pa kdaj moramo pogledati, kaj na poti skozi življenje nosimo s seboj. Ali smo obremenjeni z negativnimi mislimi o sebi? Nas tiščijo k tlom strahovi zaradi tega, ker ne ustrezamo umetno postavljenim merilom? Nas ovirata obrambni ščit in psihološki oklep, zaradi katerih ne moremo svobodno in iskreno vzpostavljati stikov z drugimi ljudmi? Vlečemo za seboj krivice, ki so nam jih kdaj storili prijatelji ali bližnji? Nosimo s seboj napačen nauk, ki nas uči naj iščemo pri ljudeh slabe lastnosti in se odvrnemo od njih, ko jih najdemo? Ali iz svojega življenja delamo nebesa ali pekel?

Vsakdo med nami se je rodil s svobodo izbire misli, ki uravnavajo naše življenje. Dovoljeno nam je izbrati pot po kateri bomo hodil, izbiramo pa tudi tisto, kar bomo nosili s seboj. Če se zavedamo vsega tega ali ne bi bilo bolje, če bi izbrali take misli, ki oblikujejo pozitivno naravnost in poudarjajo naše brezmejne potenciale? Negativne misli in naravnost pa nas pritiskajo k tlom in povzročijo, da je naše potovanje skozi življenje težje. Notranja dobrota je naša osnovna bit in nihče nam je ne more vzeti. Pa tudi dati nam je ne more nihče. Ko se tega zavemo, doživimo nebesa na zemlji. Kadar pa doživljamo svoja notranja nebesa smo že po naravi nagnjeni k temu, da jih pozitivno naravnani ljubeznivo in darežljivo delimo z drugimi.

Vsakdanja druženja s sokrajani, sosedi in prijatelji ter bližnjimi so prava priložnost, da preverimo ali imamo nebesa v sebi. Prav vsak trenutek je pravi, čeprav smo jih vsi skupaj že veliko zamudili. Tudi trenutke ob prireditvah za občinski praznik v mesecu maju, kjer smo Mengšani padli na izpitu, saj je tako slabega obiska in udeležbe lahko sram vsakega, ki živi in deluje v naši občini.

Marij

KAZALO:

PODELITEV OBČINSKIH

PRIZNANJ 6

»ČEBELICA, OD KOD IN KAM TE NESEJO PEROTI ...«

(O. Župančič) 9

V POČASTITEV

OBČINSKEGA PRAZNIKA

2. TRDINOV SEJEM 12

POKOPALIŠČE MENGEŠ –

OSNUTEK 14

90 let

Tomelj Antona-

Uzovčevega ata 17

TABORNIŠKE NOVICE 18

SULawezi,

otok iskrivih oči

in raznolike narave (2) 20

ŠPORT 22

Rok za oddajo prispevkov za prihodnjo številko glasila je 11. julij 2005.

Naslovnica: Ob 100-letnici čebelarstva v Mengšu

MENGŠAN GLASILO OBČINE MENGEŠ

Glasilo ureja uredniški odbor: Marij Urh – odgovorni urednik, e-mail: mengsan@menges.si, petra.piskot@siol.net

Člani uredniškega odbora: Tina Železnik, Janja Verbančič, Dušan Pejič

Odgovorna urednica Uradnega vestnika: Irena Podboršek, tel. (01) 7247 106, (040) 852 355

Oblikovanje, grafična priprava in tisk: SET, d. d., Ljubljana, tel. (01) 587 44 11, faks: (01) 528 24 74, e-mail: tiskarna.set@siol.net

Izdaja: Občinski svet Občine Mengeš. Mengšan izhaja v nakladi 2600 izvodov. Prejmejo ga vsa gospodinjstva v občini Mengeš brezplačno na dom.

Distribucija: Primož Kržan, tel. (01) 7237 296

Odslej Mengšan dostopen tudi na internetni strani www.menges.si

Oglasno trženje: Občina Mengeš

Drage občanke, spoštovani občani, devetindvajseti uvodnik pišem teden dni pred praznikom državnosti, našim najpomembnejšim praznikom, ko mladi in otroci končujejo šolske letnike, nekateri lovijo še zadnje tedne predsezonskih počitnic,

mi v parlamentu, pa v glavnem zaradi procedure, nimamo določnega terminskega plana junijskih zasedanj za sprejemanje zakonov in predvsem najpomembnejšega dokumenta – dopolnitve pred dvema letoma sprejetega državnega proračuna za letos.

Najprej se opravičujem folklorni skupini KD Svoboda Mengeš, ker v prejšnjem uvodniku nisem omenil njihove 30. obletnice delovanja. Čestitam vam ob lepem jubileju in se vam zahvaljujem za sodelovanje!

Prostovoljno gasilsko društvo Mengeš je dobilo novo gasilsko tovorno vozilo Mercedes s 330 konjskimi močmi na katero bo, upamo da še do zime, nameščena cisterna za vodo in vsa druga sodobna gasilska oprema. Občina Mengeš bo prispevala skoraj polovico denarja, drugo polovico pa so prigrisodarili gasilci sami oziroma prosijo posameznike in podjetja za prostovoljne prispevke. Ob letošnji 115 letnici njihove ustanovitve in še daljši dejavnosti vas vabim in prosim za razumevanje in pomoč.

Možje in žene, dekleta in fantje tovarišice gasilke in tovariši gasilci nam prostovoljno in solidarnostno ter brezplačno pomagajo ob požarih in nesrečah. Mnogo ur porabijo za usposabljanje in izobraževanje, redno vzdržujejo vozila in opremo. Njihovo delo je vedno bolj odgovorno, že zaradi sodobnejše opreme in s tem drugačnih vrstah nesreč v gospodinjstvih in podjetjih. Večjo odgovornost od gasilcev zahtevajo tudi novi predpisi in prevzemanje odgovornosti njihovega ravnanja. Ponavadi jih srečujemo ob tekmovalnih, povezanih s tradicionalnimi gasilskimi veselicami. To so sicer tudi delovni, toda redki trenutki, ko se gasilci upravičeno poveselijo. Njihovega delovanja se zavemo (še) ob nesrečah in požarih, ko se nam zdi samoumevna njihova pomoč. Pomagajmo gasilcem z denarjem in tako podprimo izvajanje njihovega gesla »NA POMOČ«.

V petek 24. junija gasilci Topol in občina Mengeš vabimo v Topole. Gasilci in vaščani Topol bodo s sodelovanjem Občine Mengeš priridili proslavo in zabavo ob štirinajstem prazniku državnosti in njihovem prazniku ob otvoritvi novega športnega parka ob levem bregu Pšate nasproti studenca in kapelice Sv.

Lucije. V soboto gasilci Loke vabijo na tradicionalno tekmovalje in zvečer na veselico v Loko!

Glavne prireditve ob občinskem prazniku smo opravili. Žal sta bili najpomembnejši, v Mengšu, slabo obiskani. Kulturno umetniška prireditve ob 175 letnici rojstva in 100 letnici smrti pisatelja Janeza Trdine je bila skupen projekt z Mestno občino Novo mesto, zasnovana kot avtorsko delo naše študentke Mojce Volkar z avtorsko glasbo Dominika Krta in s sodelovanjem otroškega pevskega zbora Osnovne šole Mengeš, otroške folklorne skupine iz Domžal, igralec Janez Hafner je poustvaril Janeza Trdino, novomeški lutkarji pa bajko o »Gospodičnik«, studentcu izpod Gorjancev. Čestitam Mojci za lep in izbran ter prijeten pogled na pisatelja, našega rojaka in za doživetje njegovega časa in njegovih, dolenjskih (podgorjskih), bajk. Prireditve je bila pomembna za nacionalno televizijo, ni pa se zdela pomembna ogleda mnogim v naši občini, na primer našim šolnikom, vsaj učencem višjih razredov in njihovim učiteljem.

Še nekoliko slabši je bil obisk na prireditvi ob občinskem prazniku, 29. maju, v nedeljo zvečer, ko je bil po kulturnem programu in podelitvi priznanj občine, predvajanje filma o Janezu Trdini »Trdinov ravs«. Res škoda, da ni bilo več gledalcev sodobnega prikaza življenja ljudi danes spodjenih z opisi pisatelja izpred 150 let ter predvsem zanimive razprave Janeza Bogataja in Staneta Grande o tedanjem življenju Podgorcev in o osebnostnih značilnostih pisatelja z dokaj obširno obdelavo, za katere nekoliko preveč, ljudske seksualnosti tistega časa.

Prvi dogodek ob Trdinovem letu v občini pa so izvedli v Muzeju Mengeš z res originalno idejo o posebni, jubilejni polnitvi Trdinovega vina, ki so jo pospremili s pristrano, družabno in prijetno kulturno prireditvijo z našim občanom igralcem Sebastjanom Cavazzom. Čestitam za idejo, odlično vino (Zelen in Caberne Sovignon) ter dober prigrizek z mojstrsko narezanim pršutom. Morda pa je to recept za dobro obiskane prireditve in prijetna druženja.

Pomembno pri proslavljanju Trdinovega leta je bilo izjemno sodelovanje z Mestno Občino Novo mesto. Zahvaljujem se županu mag. Boštjanu Kovačiču za podporo skupnim projektom in mag. Janezu Pezljju za uresničitev.

Dolžan sem posebej pohvaliti Braneta Šuštarja in njegove sodelavce iz Smučarsko skakalnega kluba Mengeš in od vsepovsod za izjemen dosežek, dve novi plastični skakalnici v Zalokah. Zelo redko se zgodi, da toliko članov kluba, ne samo iz naše občine, staršev otrok, prijateljev in znancev, tako zagnano in solidarno delajo dneve in tedne za svoj cilj in za svoje otroke. Večletne priprave in zaključek je pospešil velik letošnji uspeh Roka Benkoviča.

Naš Benko je že dosedaj podžigal skakalni šport v Mengšu. Letos pa je bilo vse skupaj neverjetno. Velik del Slovenije se je združil v SSK Mengeš, veliko nas je potegnilo na prireditve na katerih je nastopal Rok in bilo je doživetje druženja na potovanjih in med navijanjem na nastopih. Še sam sem šel v Oberstdorf in v Planico, kjer smo v izrednem vremenu doživeli velik uspeh naših skakalcev. Mislim, da smo tudi navijači uspešno predstavili Slovenijo in občino Mengeš z zastavami, majicami, vetrovkami in še posebej s šali »Benko«. Upajmo, da je Smučarsko skakalni klub Mengeš, neverjetno podžgan z uspehi Roka, uspešno zaoral ledino načrovanega in zaželjenega nordijskega smučarskega središča. Delo bo trdo in odvisno od soglasja na lokalnem, predvsem pa na državnem, da ne rečem evropskem nivoju. Hvala lepa SSK Mengeš, vsem njegovi sodelavcem in sodelavcem ter dobrotnikom in še enkrat čestitam – v glavnem z lastnim delom in delom sodelavcev, denarnimi in drugimi prispevki podpornikov ste podeseterili zaupan denar in prispevano od občine ter skupaj ustvarili več destmilijonski objekt. Najbolj sem vesel, ker je namenjen najmlajšim junakom in junakinjam, deklicam in dečkom in to vse dni v letu. Vadili bodo v čudovitem naravnem okolju s pogledom in skakanjem proti Kamniškim alpam.

Zahvaljujem se vsem organizatorjem, nastopajočim in podpornikom prireditve ter sodelavki gospe Binter v upravi za celotno koordinacijo ob prazniku občine in Trdinovem jubileju.

Doživeli smo še en čudovit koncert v atriju gradu Jable. Ob 30 letnici mešanega pevskega zbora Mengeš in zvon so 21. maja priridili srečanje vseh slovenskih zborov z nazivom zvon. Mešani pevski zbor pod vodstvom Nane Weber je imel letni koncert »Duhovna glasba skozi stoletja«. Hvala za lepi glasbeni doživetji. In vabim občanke in občane, da pridejo na podobne koncerte v dvoriščnem prostoru čudovito obnovljenega Jabelskega gradu.

Lepote razumevanja do drugačnosti so v skupinskem obredu v Loški cerkvi zaživeli prijatelji Vere in luči. Mengeška zakonca Nuša in Janez že več kot pet let gostita v svoji hiši »lučkarje« iz tromostovja. Obred daritve v pravi povezanosti, skupnosti vseh v cerkvi sta darovala frančiškana ob prisotnosti nekdanjega mengeškega župnika in glasbenega ustvarjalca Franca Juvana. Bil je čudovito gibanje v glasbi.

Našim novorojenčkom oz. njihovim družinam, ki jim namenimo enkratno denarno pomoč, čestitam in želim novim članom, staršem in njihovim najbližjim vse dobro: Lovro, Martin, Ožbej, Marko, Luka, Tilen, Taja, Petra, Jan.

Prav lep pozdrav!

Tomaž Štebe

OBISK AVSTRIJSKEGA VELEPOSLANIKA V MENGŠU

Njegova ekselencija veleposlanik Republike Avstrije dr. Valentin INZKO je bil 17. maja na vljudnostnem obisku v Mengšu. Po pogovorih na občini smo si skupaj ogledali del Mengša, predvsem cerkev Sv. Mihaela, skupaj z župnikom Matejem Zevnikom in direktorjem Muzeja Mengeš g. Janezom Škrlepom. Gospod Inzko je velik ljubitelj in poznavalec zgodovine in dediščine ter diplomat z dolgoletnimi izkušnjami, med drugim v Sarajevu in Beogradu. Pogovor je bil zanimiv in s ciljem spoznati se. V gostilni Fani, na novo prijetno urejeni, smo bili postreženi s pravi slovenskimi domačimi dobrotami. Na sliki sta v sredini gospa Fani in gospod veleposlanik. Levo je direktor muzeja g. Janez Škrlep.

zapisal Tomaž Štebe

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA

Čestitamo ob prazniku državnosti Slovenije. Želimo vse dobro, prave spremembe na bolje v osebnem in poslovnem življenju. Veseli bomo odkritega in uspešnega sodelovanja za razvoj naše države.

*Predsednik občinskega odbora SDS Mengeš
mag. Tomaž Štebe*

OBČINA MENGEŠ

Občankam in občanom, državljanom in državljanom čestitamo ob prazniku državnosti Republike Slovenije.

mag. Tomaž Štebe, župan in Občinska uprava

Občinski odbor Nsi Mengeš čestita vsem občanom in občankam ob dnevu državnosti. Želimo vam prijetno praznovanje v krogu domačih in prijateljev.

OO Nsi Mengeš

Prisrčne čestitke in veselo praznovanje dneva državnosti. Veselo praznovanje vam želi

OO SLS Mengeš

Zakaj LDS Mengeš ni podprla zadolževanja občine in prodaje občinskega premoženja !

Občinski svet občine Mengeš je na letošnji majski seji sprejel občinski proračun za leto 2005. V občinskem odboru LDS Mengeš smo glede na razmere v občini zadovoljni z sprejetim proračunom saj smo preprečili zadolževanje občine in prodajo občinskega premoženja (delnice v Banki Domžale). Izvrševanje proračunov v preteklih šestih letih odkar občino vodi župan mag. Tomaž Štebe je bilo nepregledno in v nasprotju z občinskimi odloki ter zakoni,

ki urejajo porabo proračunskega denarja v občinah. Kršitve je v svojem lanskem poročilu ugotovilo Računsko sodišče Republike Slovenije pred tem pa tudi Nadzorni odbor občine Mengeš. Občinski denar je župan porabljal v nasprotju z odločitvami Občinskega sveta, ki na podlagi Zakona o lokalni samoupravi vsako leto (s sprejemom občinskega proračuna), odloča o porabi proračunskega denarja. V Mengšu so se v preteklih letih izvajale drage in negospodarne investicije katere bi morale biti cenejše in kvalitetnejše kot so naprimer rušitev starega in izgradnja novega vrta Sonček, izgradnja športnega igrišča v Loki, negospodarna in nepotrebna celovita obnova Zavrtov in drugih ulic ob izvajanju plinifikacije. Zaradi dragih investicij je zmanjkalo denarja za obnovo Slovenske ceste in pločnikov od križišča Lovca do bencinske črpalke, za obnovo križišča Šolske in Slovenske ceste, za obnovo ceste Mengeš-Rodica, za začetek obnove Krvavškega vodovoda, za izgradnjo kalnizacije in javne razsvetljave na ulicah kjer je še ni, za pripravo projekta nove telovadnice in še nekaterih drugih potrebnih investicij. Tudi poraba drugih sredstev je bila nejasna saj župan občinskemu svetu ni poročal o porabi denarja kot bi moral niti ga ni porabil v skladu z Zakonom o javnih financah. V letu 2003 je nezakonito in v nasprotju z odločitvijo občinskega sveta porabljal občinski denar od 1. aprila do 20. julija. V letu 2004 je po našem mnenju prišlo do nezakonite porabe proračuna v prvih treh mesecih leta saj je v tem času porabil več denarja kot mu to dovoljuje pristojni zakon. Lansko leto župan občinskemu svetu v roku ni predložil zaključnega računa oz. poročila kako je porabljal denar v preteklem letu, ista zgodba se ponavlja letos ko občinski svet še ni dobil poročila o porabi sredstev v letu 2004. Lanski proračun je občinski svet sprejel že v mesecu aprilu, župan pa ga je objavil šele septembra v tem času pa je denar porabljal v nasprotju z sprejetim proračunom. Župan je seveda za navedene kršitve navajal svoje vzroke in dokazila, katera pa mu je dvakrat zavrnilo celo Ustavno sodišče Republike Slovenije. Navedeni nepravilnostim je potrebno dodati tudi to, da občinski svet zaradi nenamenske porabe v zadnjih petih letih še ni potrdil niti enega zaključnega računa. V zadnjih dveh letih je bilo neurejeno tudi računovodsko poslovanje v občinski upravi saj so občinsko upravo zaporedoma zapuščale strokovne delavke s področja financ, menjavali so se zunanji izvajalci, ki so občini vodili račune, upravo pa sta zapustila celo dva direktorja občinske uprave. Župan pa občinskemu svetu ni hotel podati poročila o kadrovskih težavah in opravljeni sposobnosti uprave kljub temu, da je občinski svet sprejel sklep, da to mora storiti.

Opisano stanje več kot očitno dokazuje, da v takih razmerah zadolževanje občine ni možno niti ne omogoča prodaje občinskega premoženja v kar je župan želel prepričati občinski svet.

V preteklih letih je bilo za investicije porabljen občutno preveč denarja, namen porabe ostalega denarja pa je še vedno nejasen in nepregleden. Prepričani smo, da bi se z denarjem, ki bi ga pridobili z zadolževanjem in prodajo premoženja zgodilo enako. Menimo, da bo za to čas takrat ko bomo Mengšani imeli bolj demokratično, strokovno in enotno vodstvo občine z jasnimi in realnimi načrti za prihodnost.

LDS Mengeš

DELOVANJE ŽUPANA KOT POSLANCA IN ČLANA ODBORA REGIJ EU

Glavno delo je bilo na zavzemanju (lobiranju) glede obnove državnih cest v Mengšu. Uspel sem na ministrstvu, ne pa pri koordinaciji v koaliciji glede podpore amandmaju. Večina je zagovarjala stališče, da se s popravkom leta 2003 sprejetem proračunu, ne odpira novih programov in da se to stori v proračunih za leti 2006 in 2007. Z družbo RS za državne ceste pa smo se dogovorili o sodelovanju pri izdelavi temeljite prometne študije. Štetje prometa je tako že bilo opravljeno. Ob prometni bo izvedena še urbanistična študija z vključenimi dolgoročnimi prostorsko strateškimi vidiki.

mag. Tomaž Štebe

Podelitev občinskih priznanj

Na osrednji prireditvi, ki je potekala v Kulturnem domu na sam občinski praznik 29. maja je župan Občine Mengeš mag. Tomaž Štebe os ubranih glasovih pevskega zbora Svobode mengep podelil letošnja občinska priznanja. Za prizadevno delo, vodenje, organizacijo in osebni trud so letošnja priznanja prejeli.

ZLATO PRIZNANJE OBČINE MENGEŠ je prejel g. Ivan Ošep, ki je že 50 let član Avto moto društva Mengeš, 20 let blagajnik in več kot 25 let predsednik društva. Vsa ta leta je bil ves čas član upravnega odbora. 25 let je bil instruktor za voznike A in B kategorije ter vodja avtošole v Avto moto društvu Mengeš. Zelo se je trudil za pridobitev lastnih prostorov društva, kar mu je ob pomoči članov društva tudi uspelo. Strmel je k razvoju avto moto organizacije v Mengšu in vzgoji voznikov v prometu. Pod njegovi vodstvom je društvo vsako leto organiziralo spretnostno vožnjo na poligonu in turistične avto rellye MCK Planika.

SREBRNO PRIZNANJE OBČINE MENGEŠ je prejela tudi gospa MAJDA TROBEC, ki že več kot 30 let aktivno deluje pri Rdečemu križu. V vseh teh letih je aktivna pobudnica nudenja pomoči tistim, ki so pomoči najbolj potrebni. Njeno delo v okviru Rdečega križa lahko začrtamo od vzgoje osnovnošolske mladine, da je potrebno ljudem v stiski pomagati; vzpodbujanju delovanja območne in občinske organizacije, obiskovanju ostarelih na njihovih domih, organiziranju vsakoletnega srečanja starejših občanov, obiskovanju jubilarantov in še bi lahko naštevali. S svojo umirjeno osebnostjo, s srcem in dušo zna ga. Majda Trobec vzpostaviti stik s človekom.

SREBRNO PRIZNANJE OBČINE MENGEŠ je prejel IGNAC ZAL-ETELJ, ki je s svojim oblikovanjem in izdelovanjem lastnih unikatnih strunskih glasbil začel leta 1975. Z znanjem, ki ga je sam pridobil, je izboljšal tako zvočno kot končno podobo glasbila. Pri njegovem delu je potrebno upoštevati predvsem inovativnost in izvirnost, saj je pri razvoju strunskih glasbil odkrival povsem nove prijeme pri zasnovi, oblikovanju in končni izdelavi.

Ignac Zaletelj je s svojimi izrednimi glasbili, ki so v treh desetletjih njegovega delovanja postala pojem na področju glasbilarstva ne le pri nas, temveč tudi v svetu, ponese sloves Mengša kot naprednega in razvitega kraja in kot kraja z dolgoletno glasbilarstvo tradicijo daleč prek meja.

BRONASTO PRIZNANJE OBČINE MENGEŠ je prejela gospa JERCA STOPAR, ki že vse od ustanovitve Župnijske Karitas Mengeš nesebično pomaga ljudem, ki so pomoči potrebni. Skupaj ob pomoči drugih članov Karitas pomaga posameznikom, družinam, skupinam ne glede na osebnostne, statusne, nacionalne, verske, ideološke in politične razlike. Ob nujenju pomoči ljudem v stiski s sodelavci Karitas varuje dostojanstvo, zasebnost in druge človekove vrednote.

TRDINOVO NAGRADO, ki se podeljuje za izjemne diplomske in raziskovalne naloge mladih je za leto 2005 prejele ANA MOVRIN. Svoje diplomsko delo z naslovom Ureditve kulturnega središča v Mengšu, je uspešno zagovarjala v januarju 2005 na Fakulteti za arhitekturo. Že v času študija je sodelovala na številnih državnih in mednarodnih arhitekturnih in oblikovalskih natečajih, študij je ves čas povezovala s svojimi pogledi na Mengeš. Tako je že v seminarju prof. Marjana Ocvirka pripravila predlog ureditve Trdinovega trga, pod mentorstvom prof. Patra Firsta pa raziskovalno nalogo o razvoju kraja Topole.

Diplomsko delo, za katerega je prejela najvišjo oceno, obravnava in analizira celotno mesto in na njegovo rast gleda skozi problematiko sorodnih mest v razvoju. Avtorica je v njem preko analiz podčrtala pozitivne smernice in jih na koncu konkretno uporabila v idejnem projektu ureditve območja okoli občinske stavbe.

BRUSELJ - STRASBOURG

OBISK EVRO-ATLANTSKIH INSTITUCIJ

V organizaciji evroatlantskega sveta Slovenije (www.euroatlantic.org) sem se s skupino študentov Fakultete za družbene vede (FDV), Ljubljana in Pravne fakultete, Maribor v dneh 16. - 21.04.05 udeležil strokovne ekskurzije v Bruselj in Strasbourg.

Namen obiska je bil поблиže spoznati delovanje evroatlantskih institucij v Bruslju (Sedež zveze NATO, Evropski parlament, sedež Evropske komisije) in Strasbourg (Evropski parlament, Svet Evrope in Evropsko sodišče za človekove pravice). Seveda pa smo si ogledali tudi turistične znamenitosti.

Po celonočni vožnji smo v nedeljo prispeli v Bruselj, se zapeljali do parka Heysel (najbolj žal poznan po tragediji leta 1986 na nogometnem stadionu), vendar si Bruslja zaradi obnavljanja Atomiuma nismo mogli ogledati iz ptičje perspektive. Po nastavitvi v mladinskem hotelu in počitku je v pozno popoldanskih urah sledil ogled mestnega jedra: stolnica sv. Mihaela in Godule, Grand Place z mestno hišo, seveda pa ogled Bruslja ni popoln brez obiska najslavnejšega občana – Manneken Pisa. Ker je Belgija poleg čokolade znana tudi po številnih vrstah piva, se je večer končal v eni izmed pivnic.

V ponedeljek zjutraj smo obiskali Sedež zveze Nato (www.nato.int), kjer nam je veleposlanik Slovenske misije pri Natu g. Šinkovec predstavil njihovo delovanje ter odgovarjal na vprašanja študentov. V drugem delu pa je g. Chris Benett, Američan, v slovenščini opisal sodelovanje Nata z Združenimi narodi, s Konferenco za sodelovanje in varnost v Evropi, Evropsko unijo, ter državami mediteranskega dialoga (Alžirija, Egipt, Izrael, Jordanija, Mavretanija, Maroko, Tunizija). Posebej pa delovanje Nata v Afganistanu in Iraku.

Popoldan je bil namenjen obisku Evropskega parlamenta (732 poslancev iz 25 držav članic). Slovenijo predstavlja 7 poslancev. V Bruslju potekajo le seje odborov in dodatne seje evropskega parlamenta, Strasbourg pa je kraj, kjer se Evropski parlament srečujeta rednih (enkrat mesečno) parlamentarnih sejah. Sestavljen je po načelu nacionalnih kvot. Poslance volijo vsaki pet let. Veliko tekočega dela Evropskega parlamenta se opravi v okviru dela njegovih 20 odborov, ki pokrivajo vsa delovna področja EU, od kmetijstva do skupne zunanje in varnostne politike, od pravnih zadev in varstva državljanov do prekomorskega sodelovanja in razvoja. Najpomembnejše pristojnosti Evropskega parlamenta spadajo v tri različne kategorije:

- Zakonodajna pristojnost,
- Pristojnost sprejemanja proračuna,
- Kontrola nad izvršilno vejo oblasti.

Zelo poučno je bilo srečanje s poslancem g. Brejcem (Zveza evropskih ljudskih strank) in njegovima sodelavkama, ki nam je opisal ter odgovarjal na vprašanja o delu slovenskih poslancev v Evropskem parlamentu.

V torek zjutraj je naprej sledil obisk sedeža Evropske komisije (European Commission, <http://europa.eu.int>), kjer je bilo govora o temah, kot so: EU po največji širitvi 01.05.2004, reforma institucij, možnost zaposlovanja, ipd. Tako kot vse članice ima tudi Slovenija v Evropski komisiji enega komisarja. To je g. Janez Potočnik, pristojen za znanost in raziskave.

Sledila je nekajurna vožnja proti Strasbourg (Council of Europe, www.coe.int), ustanovljena leta 1949. Članice

sveta Evrope so vse evropske države (46 držav). Sestankov sveta Evrope se udeležujejo slovenski ministri, pristojni za obravnavano temo. Teme obsegajo vse plati človekovega življenja, kot: človekove pravice, mediji in demo-kracija, lokalna in regionalna demokracija, sociala, zdravstvo, izobraževanje, kultura in dediščina, okolje, zaščita okolja in enakomeren razvoj, šport.

V sredo, zadnji dan pa je sledil ogled Evropskega sodišča za človekove pravice, kjer je sledilo predavanje naših predstavnikov ter prikazan film o tej temi. Sledil je kratek zunanji ogled Evropskega parlamenta. Stavba je »nedokončana«, saj omogoča dograjevanje poslanskih pisarn. Po panoramski vožnji z ladjico po reki I Ill smo preostanek deževnega dne preživeli v raziskovanju tega lepega alžaskega mesta, kjer izstopa staro mestno jedro s katedralo.

Sledila je le še nočna vožnja preko Nemčije do domovine.

Vladimir Drobež

ZAČETNI PLAVALNI TEČAJ – MAJ 2005

V mesecu maju 2005 smo organizirali začetni plavalni tečaj za učence 1. in 2. razreda devetletne osnovne šole, ki obiskujejo interesno dejavnost ABC atletike. Na tečaj se je prijavilo 27 otrok, od tega 18 dečkov in 9 deklic. Plavanje je potekalo vsak dan, uro in pol na bazenu osnovne šole Savsko naselje v Ljubljani. Tam so nas prijazno sprejeli ter ponudili vse vrste plavalnih rekvizitov oz. pripomočkov tako za učenje kot igranje v vodi. Otroci so bili zelo navdušeni nad topló vodo, čistočo ter plavalnimi vsebinami in seveda rekviziti. Kot se za vsak tečaj spodobi, smo tudi mi zadnji dan preverili njihovo plavalno znanje. Od skupno 27 otrok je kar 19 otrok osvojilo osnovno plavalno znanje. Za nemoten potek plavanja smo skrbeli štirje učitelji plavanja.

Morda še to! V naslednjem šolskem letu 2005/06 pripravljamo nov celostni športni program za razredno stopnjo v sklopu interesnih dejavnosti. Imenoval so bo ABC šport, ki bo vsebinsko zastavljen malo bolj široko kot dosedanja interesna športna dejavnost ABC atletika. Program bo poleg osnovnih športnih dejavnosti zajemal še dodatne športne vsebine; smučanje (začetni, nadaljevalni tečaj), plavanje (začetni, nadaljevalni tečaj), rolanje, drsanje, izlet v hribe, itd. Celoten športni program bodo vodili izkušeni strokovni delavci oziroma učitelji športne vzgoje. Vse podrobnosti bodo podane v naslednjem šolskem letu septembra 2005.

Petra Berdajs, prof. ŠVZ

»ČEBELICA, OD KOD IN KAM TE NESEJO PEROTI ...« (O. Župančič)

Ob zaključku čebelarstva tečaja na mengeški osnovni šoli Avla mengeške osnovne šole se je v petek, 27. maja, napolnila s pridnimi »čebelicami« iz 2. c, d in e razreda, ki so v letošnjem šolskem letu obiskovale čebelarstvo tečaj. Šolske čebelarstvo tečaje že dolga leta vodi ing. Matej Blejec, ki je z vsem svojim žitjem in bitjem predan čebelar. To smo lahko spoznali že v njegovem prisrčnem nagovoru, s katerim je pozdravil svoje učence, njihove učitelje in starše ter vse ostale udeležence slovesne prireditve. Gospod Blejec in gospod Franc Pavrič sta slovesnosti dajala ton in višino tudi v prazničnih čebelarstvih uniformah. Klobuk te uniforme je ukrojen po klobuku, ki ga je v 18. stoletju nosil znameniti slovenski čebelar in slikar Janez Janša. G. Franc Pavrič je član Izvršnega odbora Čebelarstva Mengoš, ing. Blejec pa predsednik. O zgodovini mengeškega čebelarstva je g. Blejec napisal imenitno knjigo, ki nosi naslov Kronika čebelarstva v Mengšu in okolici. Založilo jo je Čebelarstvo Mengoš in je leta 2000 izšla ob 95-letnici organiziranega čebelarstva v Mengšu in okolici. Sicer pa je avtor knjige tudi član Upravnega odbora Čebelarstva Slovenije, predsednik njihove komisije za nagrajevanje ter zvezni praporščak. Vsa ta njegova prizadevanja je potrebno vsaj naštet, saj se v resnici le malokdo zaveda velikega pomena njegovega predanega poslanstva na čebelarstvu področju.

Vse navzoče so na prireditvi pozdravili še: tajnik Slovenske čebelarstva zveze, g. Anton Tomc, ravnatelj mengeške osnovne šole, g. Branko Lipar in župan mengeške občine, g. mag. Tomaž Štebe. Vsi so poudarjali, kako velik pomen ima povezanost mengeškega čebelarstva s šolo, saj je otrokom potrebno že v najnežnejših letih vcepiti ljubezen do čebel in narave. Gonilna sila te »naveze« je seveda g. Blejec, ki s svojo čebelarstvo vedrino navdušuje in usposablja mlade čebelarje. Za praktični pouk jim služi društveni čebeljak. Na letošnjem tečaju so se še posebej poglobljali v vlogo in pomen čebele za kmetijstvo.

Letošnji zaključek čebelarstva tečaja je bil še posebno slovesen, saj mengeški čebelarji praznujejo 100-letnico svojega organiziranega čebelarstva. Na ta visoki jubilej nas je opozarjal napis na razstavi v avli šole: 100 let organiziranega čebelarstva v Mengšu in okolici. Sicer mengeško čebelarstvo sega še dlje v zgodovino, saj iz mengeške cerkvene matične knjige izvemo, da je bil že leta 1432 vanjo vpisan boter Ručigaj, čebelar z Dobena. Tudi mengeški pisatelj Janez Trdina je zapisal, da so Mengošani in prebivalci okoliških krajev radi čebelarili in da so imeli na vsaki večji kmetiji čebeljak s čebelami.

Mladi šolski čebelarji so za razstavo pripravili cel kup čudovitih risb na čebelarstvo temo. Izstopali sta dve veliki slikariji na blagu, kjer se je otroška domišljija razživela do pravljinih razsežnosti. Na to temo so člani tečaja pisali tudi spise in pesmice; pisali pa so tudi o zgodovini čebelarstva, o življenju čebel in njihovem pomenu v kmetijstvu in v naravi nasploh. Za njihova prizadevanja jih je mengeško čebelarstvo nagradilo s sladkimi čebeljimi dobrotami; vsak razred je dobil šest kilogramov medu,

VITA – društvo za pomoč osebam, ki so utrpeli nezgodno poškodbo možganov je nevladna, prostovoljna, nestranska, neprofitna, humanitaro-invalidska organizacija. Leta 1992 so jo ustanovili starši poškodovanih otrok. Letno se v Sloveniji zgodi okoli 3800 prometnih nesreč v katerih so žrtve večinoma mladi ali mlajši odrasli, pa tudi veliko otrok. Ponesrečenci pogosto utrpijo lažje ali težje poškodbe možganov. Do devetdesetih let je večina oseb s takšnimi poškodbami umrla. Zaradi napredka medicinskih znanosti in prakse je življenje ohranjeno, toda posledice ostanejo. Okvare možganov po nezgodni poškodbi so specifične, čeprav jih pogosto ni opaziti na prvi pogled. Največja in najbolj dramatična je sprememba osebnosti, ki je tako velika, da lahko govorimo o izgubi osebnosti, kar posledično zelo prizadene najbližje in tudi osebo, ki je poškodbo utrpela. Oseba po poškodbi možganov ponavadi okleva dalj časa, tako da se življenje ponesrečenca kakor tudi njegove družine precej spremeni v vseh pogledih. Po bolnišničnem zdravljenju in rehabilitaciji mora poškodovana oseba opravljati veliko vaj in treningov. Ker so v mnogih primerih okvarjene osnovne sposobnosti za normalno življenje kot so percepcija prostora, čuti, govor, spomin, intelektualne sposobnosti, vid, gibljivost je vključevanje v okolje precej oteženo. Izgubljeno je veliko tega, kar so se prej naučili (pisanje, branje, računanje, hoja) in je potrebno ponovno pridobivanje teh znanj in veščin, ki, na žalost, nikoli več ne bodo dosegle nivoja pred poškodbo. Osebam z poškodbo možganov se zaradi značilnih posledic svet precej zoži,

s katerim se bodo učenci sladkali na enem izmed svojih izletov.

Učenci so s svojimi razredničarkami pripravili prisrčen kulturni program z venčkom otroških pesmi in recitacijami o čebelah. Po proslavi pa smo imeli »pokušino« medu, medenjakov in jagod; vse te dobrate sta v imenu mengeškega čebelarstva pripravila g. Blejec s soprogo, na pomoč pa sta priskočila tudi gospod in gospa Pavričeva.

Prireditve je s svojo navzočnostjo počastil tudi g. Franc Zabret, predsednik Turističnega društva Mengoš, s katerim Mengoško čebelarstvo vseskozi uspešno sodeluje na domačih in tudi mednarodnih prireditvah. In nenazadnje so se šolarji razveselili s. Nikoline, redovnice in čebelarke iz Repenj, ki jih je učila peči piškote. To zanimivo peko so učenci ovekovečili na svojih risbah in vse te upodobitve so povezali v lično, ročno izdelano knjižico z naslovom Kako smo pekli piškote. Na prireditvi so jo podarili s. Nikolini in jo razveselili še s šopkom čudovitih lilij. Tudi s. Nikolina jih je v zahvalo nagovorila s svojo toplino, ki so jo izžarevale vse njene lepe misli o posebni človekovi povezanosti s čebelo in naravo nasploh.

Marija Cvetek

ponavadi na družinski krog. Vezi s prejšnjimi prijatelji ali sošolci se le s težavo vzdržujejo in je potrebno iskati novi krog znancev. Zaradi tega so starši leta 1992 na pobudo klinične psihologinje Vere Slodnjak ustanovili združenje VITA v okviru katerega bi z združenimi močmi iskali pomoči za svoje otroke.

Poslanstvo društva je izboljšati kvaliteto življenja poškodovanih oseb kakor tudi njihovih svojcev ter pomoč pri čimbolj enakopravnem vključevanju v širše okolje. Društvo organizira razne delavnice, srečanja in programe na podlagi potreb in želja članov in njihovih družin. Programe izvaja s pomočjo sredstev pridobljenih na javnih razpisih, donatorjev ter prispevkov članov. Dejavnost društva naj bi zadovoljila temeljno potrebo človeka – potrebo po druženju, prijateljstvu, in sprejetju. Društvo organizira vrstniške tabore in letovanja, družabna srečanja (tudi za starše), izlete v okolico, tedenske dejavnosti kot so: telovadba, kreativne delavnice, trening kognitivnih sposobnosti, šah, učenje tujih jezikov, ki so namenjene pridobivanju novih spretnosti ter izkušenj v različnih okoljih ter rekreaciji.

Društvo VITA ima prostore na Vojkovi cesti 73, (soseska BS3) v Ljubljani. Organizirane enote so še v Mariboru, Kočevju in Kopru. Za vse informacije smo dosegljivi na številki 01 565 87 96, 040 455 040 ali po elektronski pošti drustvo.vita@siol.net. Če vas naše delo zanima, vas vabimo, da nas pokličete.

Marica Žizak

MUSIKANTEN STADL BOZEN 2005

(Petek in sobota, 10. in 11.6.2005)

Po treh letih, ko smo prvič nastopili na tej znameniti zabavnoglasbeni prireditvi v Avstriji, smo bili zelo veseli povabila na Južno Tirolsko. V Bozen! Prečudovit center avtonomne pokrajine v Italiji. Tu je glavna govorni jezik-nemščina! Center mesta je zaprt za promet... pa naj kdo reče, da se Ljubljana ne da zapreti za promet. Tu smo v soboto dopoldne posedali in poslušali jazz koncert na glavnem trgu pred cerkvijo... Takoj je padla misel na naš Trdinov trg s prekrasnim pogledom na cerkev Sv. Mihaela...Kaj bi bilo lahko v Mengšu...Morda tudi Musikanten stadl..Če...

V petek smo se po prijetni vožnji preko Avstrije znašli na Južnem Tirolskem!Od tu izvirajo tudi začetniki Mengeške godbe...Že nekaj časa poizvedujemo po grobovih teh mož, predvsem pa prvega kapelnika!

Od 13.ure do skoraj polnoči smo bili na vajah za to evrovizijsko prireditev, ki jo spremlja 40 milijonov gledalcev.Kako velik projekt je to se vidi že po sceni, ki se raztega po celi dolžini hokejske dvorane!Več kot 20 kontejnerjev tehnike in 110 televizijskih delavcev ORF je bilo tu!Nekaj neverjetnega!Za dve uri programa...Pred tremi leti, ko Stadl ni bil evrovizijski, je bila tudi scena manjša, pa še vedno impozantna!Tokrat pa...nekaj neverjetnega...Za slovenske razmere in finančne možnosti je to skoraj nemogoče organizirati...Če bi v Mengšu imeli dvorano, bi bilo ob teh poznanstvih, ki jih imajo nekateri znani Mengšani po svetu, tudi to mogoče...

V soboto dopoldne smo si torej ogledali center Bozna in kmalu popoldne odpotovali na generalko, ter nato nestrpnost čakali na začetek snemanja...ob dobri družbi, je tudi ta čas hitro minil...Veliko smeha in dobre volje je bilo v nas!

Ob zaključku ne smemo pozabiti dejstva, da je bilo te skladbe potrebno v enem tednu zvaditi in posneti!In to pred Trdinovim sejmom in tekmovanjem za Naj koračnico!In tudi tu smo bili odlični!!!Vsaka od štirih godb (Italija, Avstrija, Nemčija in Slovenija) je zaigrala en del in nekaj skupaj!Zanimivo!

Tu se vidi, da je pomembna gledljivost oddaje in zlitost s scenarijem in voditeljem!Tudi zato je Stadl že toliko let na programu!Ne ve se, pa koliko časa še ???

PROMENADNI KONCERT OB VRBSKEM JEZERU

Nedelja 12.6.2005. ob 15. uri

V sezoni ob tem mondenem letovišču vsako popoldne na elitni lokaciji igrajo razne skupine, predvsem pa godbe. Tudi Mengeška je že nekaj časa prisotna! Predvsem po prvih kontaktih velikega prijatelja Mengša, gasilca Franza

Aeieholzerja iz St. Egydna, so ostali kontakti s turističnimi delavci ob Vrbskem jezeru! V zadovoljstvo nas in turistov. Kar še imamo promocijskega materialno Mengšu ga odnesemo in razdelimo med obiskovalci! Ni pa ga veliko oz. ga skoraj ni več! Torej...

NA ROJSTNEM DNEVU V ST. EGYDNU

-naslednje leto nas je župnik, ki nas je slišal igrati Franzu, smo že povabljeni, da ob koncertu ob Vrbskem jezeru, zaigramo še pri maši (in pripravimo koncert po maši) v Šentilju! Ne v Mengšu pa v Avstriji...

Kot se za pravega slavljenca in tudi prijatelja spodobi - pravi golaž in enkratni sveži kruh njegove žene... Mi pa tudi nismo od muh...

Lado Kosec

Na Golici

Množici dogodkov, ki so počastili okrogli obletnici Janeza Trdine, je tudi Planinsko društvo Janez Trdina Mengeš primaknilo svojega. V soboto, 28. maja, smo se odpravili na Golico, goro v Karavankah, ki je dobro poznana vsakemu – če ne drugače zaradi Avsenikove pesmi ali pa zaradi narcis oz. ključavnic, ki jih je v določenem času toliko, da, kakor piše v planinskih vodnikih, pobelijo trave, kakor jih pobeli sneg pozimi! Ugibali smo, ali jih bomo mi ujeli ali ne.

Turo je vodil Boštjan Borštinar, dolgoletni vodnik v mladinskem odseku našega društva. Bilo nas je toliko, da smo napolnili (manjši) avtobus in še kombi. Z njima smo se pripeljali do Planine pod Golico, od koder nas je pot dolgo časa peljala po precej strmem gozdnatem grebenu. Ko smo prišli ven iz gozda, smo bili (eni manj, drugi bolj opečeni od sonca) kmalu na koči pod Golico, kjer so nas pričakali »mengeški zdomci«, kakor so čredo ovc poimenovali tisti najmanj upehani in najbolj zgovorni pohodniki. Večina je po skupinski fotografiji pot nadaljevala na 1835 metrov nad morje, na vrh Golice, od koder smo imeli prelep razgled daleč naokoli, posebno lepo so se videli Julijci, pa tudi v Avstrijo smo malo videli – lepa je bila turkizno zelena Drava.

V dolino smo se spravili po drugi poti, po grebenu do Javorniškega Rovta. Ob poti na grebenu je ležal odgovor na naše vprašanje, če smo se na Golico odpravili v pravem času – smo – narcisi je bilo ogromno!

Bili smo zadovoljni, upamo, da se bomo še kdaj spravili na »vsemengeški« planinski izlet!

K. Marin

V POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNI- KA 2. TRDINOV SEJEM

Kulturno društvo Mihaelov sejem je letos drugič organiziralo Trdinov sejem. V sklopu le tega pa je potekal tudi 9. festival koračnic na katerem so prvo mesto osvojili menceški godbeniki.

Pravzaprav so v dneh sejma praznovali svoje obletnice tudi godbeniki Veterani 50+ in to 5. leto samostojnega nastopanja in delovanja seveda v okviru KD Mengeška godba. 30 let delovanja pa so obeležili tudi člani Folklorne skupine KD Svoboda Mengeš. Ti so obletnico praznovali tudi s samostojnim nastopom v Kulturnem domu Mengeš.

Ob pestri stojnični ponudbi organizatorji pripravijo tudi kulturni program, ki se odvija pod šotorom. V ospredju so seveda domači glasbeniki, za veselje pozno v noč pa povabijo goste kot so bile letos Navihanke in ansambel Svetlin. Prav tako je za humor dobro poskrbljeno saj je že na otvoritveni slovesnosti sejma naš rojak Janez Trdina hudomušno in na svojstven način komentiral utrip današnjega Mengša, na odru pa sta svoje povedala tudi Lucija Čirovič alias Fata in Janez Šarec kot predsednik države.

Organizatorji se zavedajo, da bo potrebno še veliko dela, da bo Trdinov sejem dosegel prepoznavnost kot na primer Mihaelov sejem, vendar pa se jim izpolnjuje želja o uspešni prireditvi.

Kdor poje, zlo ne misli

V menceški cerkvi vsako nedeljo pri maši ob 10h poje mešani mladinski pevski zbor pod vodstvom Nataše Banko in ob spremljavi organista Andreja Škrlepa. Kdor zlo ne misli in rad poje, je pristrčno povabljen, da se nam pridruži – nas pocuka za rokav pred cerkvijo ali pa kar brez cukanja pride na kor in zapoje z nami!

K. Marin

Za zaključek leta se je naš zbor odpravil ne peš, pač pa pet na Brezje k Mariji pomagaj.

PLESAT ME PELJI oz. SLAVNOSTNI KONCERT OB 30 LETNICI FOLKLORNE SKUPINE MENĚŠ

PLESAT ME PELJI je sicer naslov knjige avtorja Mirka Ramovša, zame pa zelo vabljev stavek, saj me vedno znova navduši in navda z novo energijo.

To knjigo sem dobila v dar letos januarja, ko sem končno zbrala pogum in se vpisala k folklori. Vesela sem, da sem naredila ta korak, saj je folklor tisto, kar se zelo prilega moji duši. Imela pa sem tudi srečo. Spoznala sem veliko zanimivih in srčnih ljudi, ljubiteljev plesa, ki so me pri mojem učenju plesa spodbujali in mi vlivali voljo. Učiti se je bilo treba hitro, saj je bil pred vrati koncert ob 30 letnici, na katerem sem želela plesati vsaj en ples.

Uspelo mi je! Pa ne samo meni, vsem nam!

Po pogovorih z udeleženci koncerta je bil sobotni večer, 11. junija, resnično lep in nepozaben. Vsi, ki radi prisluhnejo stari ljudski pesmi, zvokom tamburice, harmonike, in uživajo ob plesu, so prišli na svoj račun. In teh ni bilo malo. Tudi zgoraj omenjeni gospod, Mirko Ramovš, priznani strokovnjak plesnega izročila na Slovenskem, nas je počastil s svojo prisotnostjo in nam izrekel veliko priznanje.

Program se je začel z nastopom otroške folklorne skupine, pod vodstvom Mira Pivarja. Otroci so tisti, ki s svojim nastopom vedno navdušijo. Tudi tokrat je bilo tako.

Močan aplavz je požela tudi pevska skupina CINTARA, ki jo sestavljajo nekdanje plesalke AFS France Marolt, oz., KUD Tine Rožanc. Naj vam zaupam, kaj pomeni CINTARA. Cintara je ljudsko ime za tavžentrožo, najboljšo in najzanesljivejšo zdravilno rastlino, kar nam jih je dala mati narava. Pevke omenjene skupine se s svojim petjem želijo približati popolnosti te zdravilne rože.

Nekaj posebnega (po mnenju nekaterih gledalcev), pa so bili plesi iz Rezije. Zaplesali so jih plesalci folklorne skupine COF. To so nekoliko starejši folkloristi, ki so v srcu še vedno mladi in polni optimizma. Od tod tudi ime COF-klub optimističnih folkloristov.

Belokranjske plesne so s svojo spremljavo in samostojnim nastopom popestrili tamburaši AFS France Marolt, ki so bili gostje v Mengšu že pred desetimi leti.

Mene osebno pa je zelo navdušil ples JANEZ, ki so ga zaplesali nekdanji plesalci folklorne skupine Mengeš. Prav za naš slavnostni koncert so se ponovno zbrali, obudili spomine in zaplesali.

Na koncu naj omenim še prispevke naše folklorne skupine. Zaplesali smo tri plesne: belokranjske, mengeške in primorske. Veliko pozornosti smo na vajah namenili primorskemu plesu, saj so se naši plesalci prvič predstavili v novih kostumih, ki jih je odlično izdelala naša plesalka Sabina Loboda.

Naj zaključim z zahvalo vsem gledalcem, ki ste se odzvali našemu vabilu na koncert-le tako je naš nastop dobil smisel.

Posebna zahvala pa gre našemu plesnemu učitelju Edu Revnu, saj ni obupal niti takrat, ko je na vajo prišla le peščica plesalcev.

HVALA VSAKEMU POSEBEJ IN VSEM SKUPAJ!

LIDIJA ROPOTAR

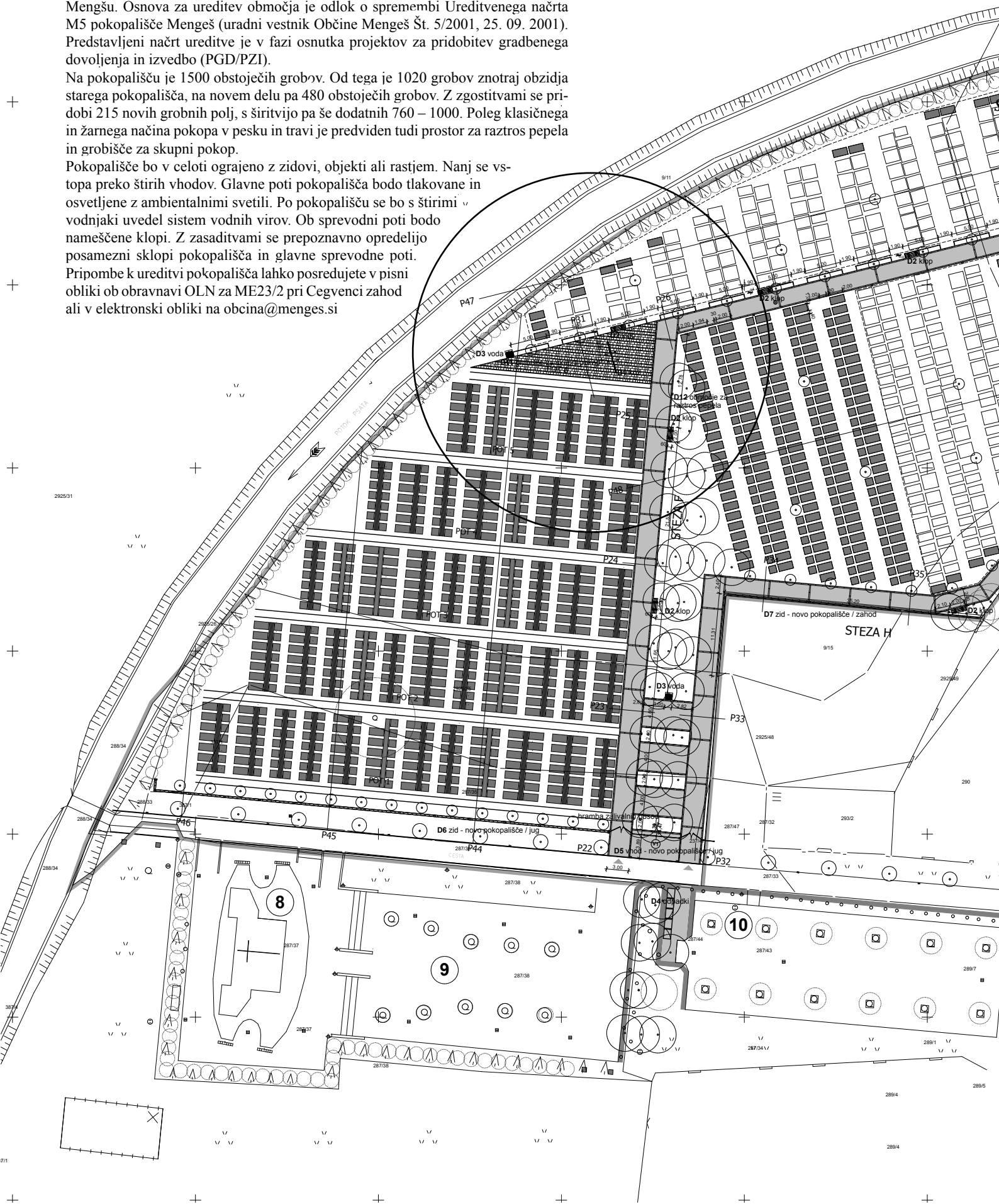

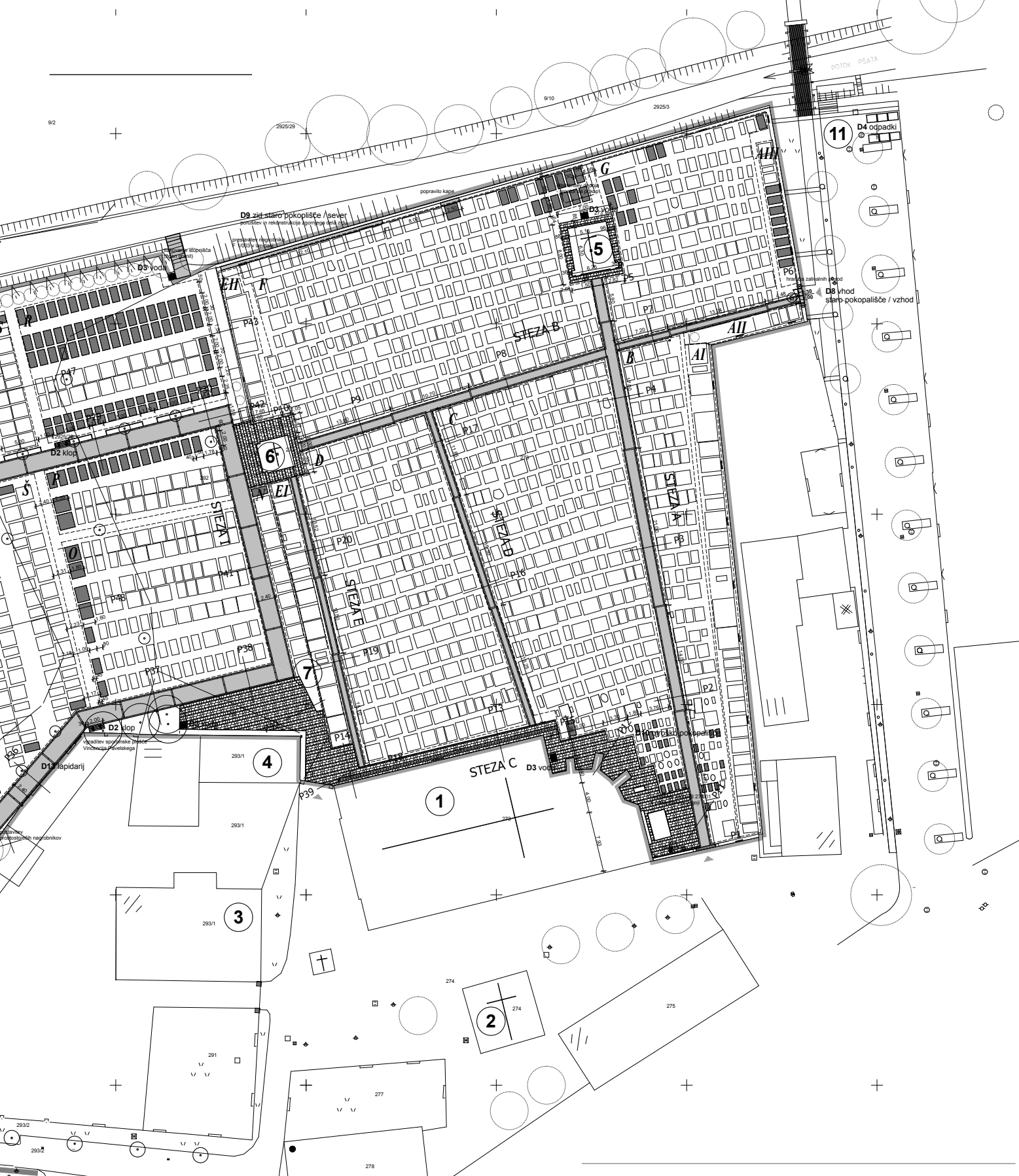
POKOPALIŠČE MENGEŠ – OSNUTEK

Občina Mengeš bo postopno pristopila k ureditvi severnega dela pokopališča v Mengšu. Osnova za ureditev območja je odlok o spremembi Ureditvenega načrta M5 pokopališče Mengeš (uradni vestnik Občine Mengeš Št. 5/2001, 25. 09. 2001). Predstavljeni načrt ureditve je v fazi osnutka projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja in izvedbo (PGD/PZI).

Na pokopališču je 1500 obstoječih grobov. Od tega je 1020 grobov znotraj obzidja starega pokopališča, na novem delu pa 480 obstoječih grobov. Z zgostitvami se pridobi 215 novih grobnih polj, s širitvijo pa še dodatnih 760 – 1000. Poleg klasičnega in žarnega načina pokopa v pesku in travi je predviden tudi prostor za raztros pepela in grobišče za skupni pokop.

Pokopališče bo v celoti ograjeno z zidovi, objekti ali rastjem. Nanj se vsotopa preko štirih vhodov. Glavne poti pokopališča bodo tlakovane in osvetljene z ambientalnimi svetili. Po pokopališču se bo s štirimi vodnjaki uvedel sistem vodnih virov. Ob sprevodni poti bodo nameščene klopi. Z zasaditvami se prepoznavno opredelijo posamezni sklopi pokopališča in glavne sprevodne poti. Pripombe k ureditvi pokopališča lahko posredujete v pisni obliki ob obravnavi OLN za ME23/2 pri Cegvinci zahod ali v elektronski obliki na obcina@menges.si

MIHA SKOK arhitekt
samostojni ustvarjalec na področju kulture MK: 2599

Canjkarjeva 10, 1234 Mengeš
tel.: 01 723 7373
fax: 01 723 7373
gsm: 041 870 801
email: miha.skok1@guest.arnes.si

ROK BENDA arhitekt
samostojni ustvarjalec na področju kulture MK: 2748

Visočje 30, 4290 Trzinč
tel.: 04 592 19 20
fax: 04 592 19 21
gsm: 031 863 792
email: rok.benda@guest.arnes.si

naziv objekta:		POKOPALIŠČE MENGEŠ
naziv investitorja:		OBČINA MENGEŠ, Slovenska cesta 30, 1234 Mengeš
vrsta projekta:	PGD	številka projekta: 60/05
vrsta načrta:	ARHITEKTURA	številka načrta: 1
vsebina risbe:		UREDITVENA SITUACIJA
avtorja:		ROK BENDA, u.d.i.a., MIHA SKOK, u.d.i.a.
odgovorni vodja projekta:	MARINKA FERJAN, u.d.i.g.k. IZS G-1598	podpis in datum podpisa: 16. junij 2005
odgovorni projektant:	ROK BENDA, u.d.i.a. ZAPS 1179	podpis in datum podpisa: 16. junij 2005
datum izdelave risbe:	16. junij 2005	št. risbe: 02/02

PGD TOPOLE**OBČINA MENGEŠ**

prirejata

v petek, 24. junija 2005 ob 19.00 uri**ob vaškem studencu v Topolah****PROSLAVO
OB DNEVU DRŽAVNOSTI**

Sodelujejo:

Godba Mengeš

Veterani vojne za Slovenijo**Moški komorni zbor Mengeški zvon****Proslava bo združena z otvoritvijo nove športne ploščadi,****nato sledi zabava z bogatim srečolovom in****ansamblom TULIPAN****(Za obiskovalce proslave golaž brezplačno!)****Vljudno vabljeni!**

NA OBISKU

90 let Tomelj Antona- Uzovčevega ata

Gospod Tomelj Anton se je rodil 30.5. 1915. leta na Pristavi številka 6 v Mengšu. Na kmetiji pri Uzovčevih so se poleg njega rodili še dva brata in tri sestre, ki pa so žal že vsi pokojni. V osnovno in poklicno šolo je hodil v Mengeš. Izučil se je za električarja in bil 35 let zaposlen v podjetju Elektro Ljubljana okolica. 1941. leta je odšel v partizane. Ko je zbolel, se je odselil k bratu v Dravljje in se tam zaposlil v mestni elektrarni. Svobodo je dočakal v Ljubljani. Nemci so domače zaradi njegovega delovanja pri partizanih izselili, nanj pa razpisali nagrado. Še danes visi v begunjskem muzejuslika iz katere je razvidno, da so ga Nemci iskali. Hišo na Rašiški c. 12 je začel delati po vojni. Leta 1952, ko se je poročil, je bila že toliko zgrajena, da sta se z ženo lahko vselila. Ženo je spoznal v Vinjah v Dolskem, ko je pri njih napeljeval elektriko. S pridnim delom sta dokončala dom in spravila do kruha tri hčere in enega sina. Sedaj imata tudi deset vnukov in dva pravnuka. Ko se je upokojil, je gojil kokoši, zajce in prašiča, a je pozneje to zaradi zdravstvenih težav opustil. Z ženo sta tudi čuvala vnuke ter skrbela za vrt in okolico. Pošalil se je, da je tako visoko starost dočakal zato, ker vsak dan za zajtrk poje kislo zelje, pravo kavo in kruh. Skupaj z ženo živita v mirnem domačem okolju. pomoč, ki jo potrebujeta dobita od svojih otrok, posebno pa od hčere Jožice in njenega moža, s katerima živijo pod isto streho. S Fanči Rožman sva gospoda Toneta obiskali za njegov 90. rojstni dan. V imenu RK Mengeš sva mu zaželeli še veliko mirnih in zadovoljnih dni.

Majda Trobec

TABORNIŠKE NOVICE

Zdravo!

Zgodil se je propagandni tabor, z njega nam poroča Aljo:

Kot vsako leto smo se tudi letos v petek 27.5.2005 ob 17. uri vsi taboreči, tako člani kot nečlani zbrali pred Osnovno šolo Mengeš, kjer smo že dopolne starejši (PP-ji in Grče) postavili tabor. Sledil je prvi zbor z dvigom zastave in z informiranjem taborečih o pravilih obnašanja na taboru. Ker so bili otroci že nestrpni smo se takoj razdelili v tri skupine in se odpravili na pravi taborboj. Sestavljen je bil iz različnih panog kot so učenje vozlov, prepoznavna drevesnih vrst, Kimove igre, ... Po dobrih dveh urah in praznih želodčkih smo povečerjali (hrenovke s kruhom), spustili zastavo in se počasi opravili v letno gledališče, kjer nam je Bane pripravil spoznavne igre, ter Miha Space invaderse. Vsi utrujeni smo se nato počasi vrnili v tabor kjer nas je že čakal lov na skriti zaklad. V pričakovanju kaj se bo dogajalo naslednji dan smo vsi kar se da hitro smuknili v spalne vreče in zaspali.

V soboto po prebujevalniku je sledila jutranja telovadba, ki nam jo je pripravila Ana, po le tej pa je sledilo, kot se spodobi pospravljanje in ocenjevanje šotorov, ter umivanje. Pred zajtrkom smo že tretjič zapeli "Dviga plamen se iz ognja, ...", ter dvignili zastavo. Po zajtrku je sledila že komaj pričakovana gozdna šola, kjer so se taboreči seznanili z taborniškimi veščinami, kot so lokostrelstvo, premagovanje ovir, prižiganje in postavljanje ognja, vozli, ..., sledilo je kosilo, ki nam ga je pripravila že vsem dobro znana kuharica Hata. Po kosilu pa je sledil zasluženi dvourni počitek. Spočiti in polni energije smo začeli z igrico, ki nam jo je pripravil Jure, kjer so morali tekmovalci v čim krajšem času sestaviti sestavljanke. Ampak da je bilo vse skupaj še malo težje so se morali za vsak delček sestavljanke kar dobro potruditi. (zmagati v 4 v vrsto, vreči enako število na kockah, ...). Vsi sestradani smo se odpravili na večerjo, ki nam jo je skrbno pripravil Jure s pomočjo Helene. Po

večerji smo se zbrali ob tabornem ognju. Anže je ogenj prižgal in začela se je igra "Kekec gre...", ki smo jo starejši pripravili v štirih dejanjih. Ker so nas od prevelike količine samega boleli trebuščki in od natrpanega programa noge smo se karseda hitro odpravili spat.

V nedeljo je po prebujevalniku sledila Anina telovadba, umivanje ter pospravljanje in ocenjevanje šotorov. Še zadnjič smo zapeli taborniško himno, dvignili zastavo in se odpravili na zajtrk. Po zajtrku so počasi začeli prihajati starši in taboreči so eden za drugim odhajali domov. Na koncu je PP-jem in Grčam ostalo le še z pospravljanjem tabora obarvano popoldne in pa lepi spomini.

Pa še zadnje vabilo na Taborjenje v Bohinju (24. - 30.7.2005). Informacije pri vodnikih in taborovodji: Sašo Osenar (041 369 889).

Z naravo k boljšemu človeku!

KAKO SMO V CIVILNI POBUDI ZA VAROVANJE OKOLJA MENGEŠ PRISTOPILI K PROBLEMU ONESNAŽENEGA ZRAKA ZARADI VELIKE INDUSTRIJE

Za mnoge prebivalce, ki živimo na mengeško domžalski ravnini blizu velikih industrijskih obratov, je onesnaževanje zraka precej moteče. V okviru civilne pobude smo z eno od tovarn razvili spodbudno okoljevarstveno sodelovanje.

Velika industrija in zrak na mengeško domžalskih ravninah

Zelene ravnine, ki jih poživljajo reka, potoki in griči so tako gostoljubne našim ljudem. Lični domovi, lepo obdelana polja in razvoj industrije pričajo o gospodarski razvitosti krajev. Industrializacija je prinesla s seboj številne prednosti. Velike tovarne (Lek Mengeš, Količevo Karton, Helios Količevo itd.) dajejo kruh mnogim ljudem in nedvomno veliko prispevajo k materialnemu blagostanju in tehnološkemu razvoju naših občin. Po drugi strani pa ne moremo spregledati negativnih posledic. Obrati se nahajajo sredi urbanih predelov oziroma v njihovi bližini. Gre za velike tovarne, ki uporabljajo v svoji proizvodnji kemikalije in druge nevarne snovi in imajo velik vpliv na okolje. V zrak spuščajo dnevno bolj ali manj škodljive snovi (tudi toplogredne pline), ki se širijo v okolje in tudi preko občinskih meja. Slabemu zraku je izpostavljeno veliko ljudi, najbolj v času od pozne jeseni do zgodnje pomladi. Podjetja so sicer dolžna spremljati emisije z obratovalnim monitoringom, vendar je ta oblika spremljanja onesnaževanja že presegla prag svoje uspešnosti (preseganja mejnih vrednosti). Kolikšen je vpliv industrijskega obremenjevanja zraka na zdravje ljudi in naravo ni mogoče izmeriti.

V problematiko onesnaževanja zraka s strani velike industrije bi se morali bolj vključiti politika in občani. Od politike občani pričakujemo modrost, da bo problem onesnaženega zraka in ostale okoljske procese vodila v lokalno in globalno dobro. Od industrije pričakujemo, da bo v kar največji možni meri zaznala opozorila prebivalcev, z izboljšavami poskrbela za zmanjšanje emisij in tako omogočila vsem bolj zdrave bivalne pogoje. Če bo javnost v večji meri sodelovala z industrijo, je večja verjetnost za ekološko skladnejši razvoj mesta. Javni značaj okoljskih informacij omogoča občanom dostop do okoljskih informacij in sodelovanje pri okoljskem odločanju v skladu s 13. členom Zakona o varstvu okolja (Ur.l.RS št.41/04).

Na tem mestu želim spomniti še na svetovni proces, v katerega bi se lahko intenzivneje vključili vsi prebivalci, ne le gospodarstvo. S potrditvijo Kjotskega protokola letos pomladi se je začelo uresničevati svetovno prizadevanje za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov v ozračje (energetika, industrija, promet) in zmanjševanje vpliva na podnebne spremembe. Slovenija se je kot sopolisnica zavezala zmanjšati emisije za 8%. Vendar predpisi države niso dovolj, pomembno je zavedanje vseh ljudi, da dihamo vsi isti zrak in da se moramo za njegovo izboljšanje potruditi vsi. To je tem bolj pomembno, ker vemo, da so ugledni znanstveniki Rimskega kluba leta 2003 opozorili, da je bila presežena kritična ekološka obremenitev zemlje leta 1999 že za celih 20%.

Tovarna Lek Mengeš na področju okolja zgledno sodeluje z lokalnim prebivalstvom

Okoljevarstveno sodelovanje s tovarno Lek se je začelo pred dobrim letom. Takrat smo občani v okviru civilne pobude s člankom v glasilu Mengeš opozorili na potrebno skrb za skladnejši ekonomsko okoljski razvoj občine. Na to pobudo se je pozitivno odzval gospod Boševski direktor v Leku Mengeš. Sledilo je povabilo občanom na obisk Leka. Z vidika varovanja okolja imajo pridobljen okoljski standard ISO 14001. Ta sistem jih zavezuje izboljševati okolje, v ta prizadevanja vključujejo tudi dobro sodelovanje z lokalnimi prebivalci. S takšnim pristopom pri poslovanju izkazujejo uveljavljanje načel trajnostnega razvoja.

Marca letos so pripravili za potrebe občanov Poročilo o emisijah v okolje za leto 2003. V njem so predstavljeni zrak, voda, odpadki, hrup. Ob tej priložnosti sva z gospodom Boševskim ponovno govorila o problematiki slabega zraka in prisotnosti motečih vonjav. V tovarni so si vzeli čas in pripravili strokovne ukrepe za njegovo izboljšanje. V letošnjem letu načrtujejo zamenjavo biomase v filtru, ki zadržuje neprijetne vonjave odpadnih vod. Pričela bo obratovati tudi nova naprava za omejevanje emisije hlapnih organskih snovi, s katero bodo obenem imeli tudi več možnosti za obvladovanje tistih emisij, ki so lahko vir neprijetnega vonja. Še naprej bodo delali na neprestanem izboljševanju okoljskega delovanja, ki zajema celoten spekter aktivnosti od emisij, odpadnih vod in odpadkov, pa do racionalne rabe surovin in energije.

Občani smo zadovoljni, da naše povezovanje s tovarno Lek Mengeš temelji na resnični pripravljenosti za izboljšanje okoljskih razmer, spoštovanju obojestranskih interesov in je usmerjeno v skupno dobro. Takšno sodelovanje je lahko dobra podlaga, zgled in povabilo vsem, da skupaj stopimo na pot okolju prijaznejšega trajnostnega razvoja ter prispevamo svoj delež odgovornosti do domačega in svetovnega okolja.

*Civilna pobuda za varovanje okolja Mengeš
Tanja Hribar*

STOL STUHL CHAIR Stoletje oblikovanja stolov v tovarni Stol Kamnik

Gostujoča razstava Medobčinskega muzeja Kamnik v Domovinskem muzeju v Trofaiachu v Avstriji

4. junij – 15. september 2005

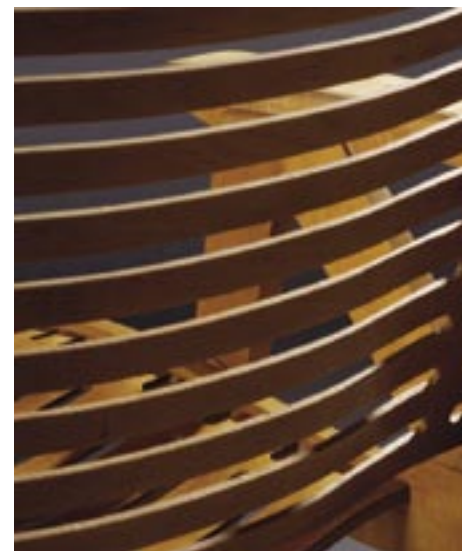
Razstava o zgodovini Thonetovega pohištva in nadaljnjem razvoju oblikovanja v tovarni Stol Kamnik je nastala kot odgovor na lansko gostujočo razstavo o nošah s področja Eisenwurzen, ki jo je pripravil Domovinski muzej iz Trofaiacha.

Z razstavo in katalogom poskušamo predstaviti enkratni izum Michaela Thoneta, ki je v 19. in 20. stoletju povezal številne evropske dežele. Na Duplici pri Kamniku je od leta 1907 delovala tovarna upognjenega pohištva in iz te tradicije je nastala edinstvena zbirka Thonetovega pohištva v Medobčinskem muzeju Kamnik.

Če je bilo izdelovanje različnih modelov Thone-

tevega pohištva dokaj enotno v vseh tovarnah, ki so po letu 1870 nastajale v Evropi, pa se je po letu 1950 razvijalo samostojno in inovativno oblikovanje pohištva, ki je delno izhajalo tudi iz uveljavljenih krivin in tradicije tovarne upognjenega pohištva Stol na Duplici pri Kamniku. Predstavljena sta dva arhitekta, ki sta odločilno vplivala na oblikovanje pohištva na Slovenskem. Niko Kralj je s svojim legendarnim stolom Rex (1952) vključen v zbirko Muzeja sodobne umetnosti v New Yorku (MOMA), znan pa je tudi po številnih patentih. Branko Uršič je od leta 1962 eden vodilnih oblikovalcev slovenskega industrijskega oblikovanja.

Razstavo spremlja katalog, v katerem mag. Zora Torkar piše o zgodovini Thonetovega pohištva na Slovenskem, Matija Murko pa predstavlja dela Kralja in Uršiča, ki sta s spoštovanjem tradicije razvijala sodobno oblikovanje.

SULAWEZI, otok iskrivih oči in raznolike narave (2)

Sreda, 3. novembra: Po zajtrku smo se odpravili po okoliških krajih, kjer se med skalami in riževimi polji nahajajo čudovite vasice. Lesene stavbe (stanovanjske hiše in kašče) so tam tradicionalni tongkonani, s streho v obliki narobe obrnjenih čolnov oziroma bivolovih rogov. Hiše stojijo na lesenih kolih, naravnane v smeri sever-jug. Spodnji del stavbe med koli služi za hlev. Strme zunanje stopnice vodijo v tridelni bivalni prostor tangkonanov. Znotraj, na severnem delu, je spalni prostor z velikim lesenim pogradom za starše, na južnem delu za otroke, v sredini je dnevni prostor, kjer imajo s kamnom obloženo ognjišče; prostor je brez mize in stolov. Kurijo s posušenimi lupinami kokosovih orehov, ki gorijo brez dima. Vhod v stanovanjski prostor zaprejo z močnim, lepo izrezljanim pokrovom oziroma vrati. Namesto oken imajo majhne line z zapahi. Tako je preskrbljeno za varnost družine, pa tudi za obrambo proti mrčesu. Ostrežje je sveti del tongkonana, zato je okrašeno z barvnimi ornamentami. Na osrednjem sprednjem stebri tongkonana – duši hiše – so nameščeni rogovi bivolov, ob strani stavbe pa spodnje čeljusti prašičev, vse darovanam za umrle iz hiše. Na pročelju stanovanjskega dela stavbe sta simbolno upodobljena dva petelina. Njihov pomen je tale: Če pride do spora in ga sprti strani ne moreta zgladiti, se najprej posvetujeta s starešino v vasi; če tudi ta ne more odstraniti nesoglasja, se v borbi pomerita njuna petelina, ki določita zmagovalca in poraženca. In spor je rešen.

Ob tongkonanu je označen prostor, kjer je pokopana placenta (posteljica novorojenčka). V okolici vasi rastejo palme, drevesa mange, papaje, avokade, kakovavca, džekfruta ... Sanitarije imajo v naravi.

V te kraje je prvič prišel misionar leta 1906. Toraja je sedaj krščanska, a se njihovo krščanstvo

močno prepleta s starim animističnim verovanjem.

Po ogledu tongkonanov smo se napotili proti grobnicam Lemo; vklesane so v skalnato steno, povečini z lutkami Tau-Tau. Lutke so narejene in debela džekfruta, oblečene pa so v sarong. Pod grobovi so nosila za krsto (sarigo), izdelana v obliki malega tongkonana. Odrasle pokopavajo v skopane skalne votline, otroke, dokler jim ne zraste prvi zob, pa v debela dreves. Čaščenje prednikov (Aluk) ima še vedno velik pomen.

V Rante Tayu smo se za tem udeležili pogrebne slovesnosti za pokojno ženo ravnatelja osnovne šole. Pokojnica je čakala na pogrebno slovesnost eno leto in pol. Razpadanje njenega trupla so preprečili z balzamiranjem. Nekoč so uporabljali v ta namen rastlino Guava, s katero so zapolnili vse telesne odprtine, danes pa uporabljajo formaldehid. Sicer pa truplo pokojnika čaka na pokop toliko časa, dokler svojci ne zberejo dovolj sredstev za slavlje, kar navadno traja od nekaj tednov do nekaj let. V tem času je krsta s pokojnikom nameščena v posebni sobi tongkonana, če ni prostora, pa na kraju skupaj z živimi.

Pogrebna slovesnost je odrešenijsko dejanje bližnjih za dušo umrlega. Sicer pa verujejo, da gredo po slavnostnem pogrebu vse duše umrlih v Puyo – nebesa. Na tej pogrebni slovesnosti se je zbralo okoli dva tisoč ljudi: svojci, prijatelji, sosedje, sovaščani, in mi med njimi.

Prostor, kjer je potekala pogrebna slovesnost, je takšen: v sredi je tongkonan s sarigo in krsto, pod njo, v spodnjem nadstropju, pa so bili najbližji sorodniki in napovedovalec, ki je po mikrofону vodil obred. Deset, dvajset metrov od tod so postavljeni lepo izdelani, pobarvani in okrašeni z ornamentih tongkonani, v drugem polkrogu pa so improvizirane lože iz bambusa. Lesena tla imajo pogrnjena z rogoznic, streho pa pokrito s palmovimi vejami. Lože so oštevilčene, da vanje laže usmerijo povabljenega pogrebce. Varuj tudi pred žgočim soncem, pa tudi pred morebitnim dežjem. V ložah ljudje kramljajo, igrajo na karte, hkrati pa spremljajo darovanje živali in ples Bero

s pogrebno glasbo. V počasnem ritmu v krogu plešejo le moški, njihove korake in vzklike pa vodi »dirigent«.

Ker je bil to pogreb žene iz pomembne družine, so sorodniki in prijatelji darovali okoli 30 vodnih bivolov (med njimi so bili štirje belo-temnosivi lisasti z najvišjo ceno), nad 100 prašičev in jih nato žrtvovali. Darovane živali žrtvujejo zato, da bi pomagale njihove duše duši pokojnika na prehodu v Puyo (nebesa). Vodne bivole so zaklali na osrednjem prostoru pripravljenem za obred, prašiče pa v ozadju za hišo, obojim pa so nad ognjem v bližnjem gozdu osmodili dlake, razkosali pa so jih na osrednjem obrednem prostoru na palmovih listih. Meso so zatem najprej pokuhali z zelišči, nato pa popekli.

Posebna skupina lepo oblečenih strežnikov je gostila pogrebce po ložah. Pomembnejši so dobili več slanine, manj pomembni pa več mesa. Ob mesu so postregli riž, kuhan z dodatkom krvi, testenine z zelenjavo, mešano zelenjavo, pripravljeno v voku, sladice, betlove liste za zvečenje, riževo vino Tuo, nalito v votle bambusove palice, kavo in čaj. Kar je ostalo, in tokrat je, so porazdelili ljudem po vaseh. Nič se ni zavrlo. Tako je vsaka hiša prišla do mesa, kar je bila ob skromni in enolični prehrani revnejših tudi zanje bogata pojedina.

Pred jedjo si je na prizorišču slavnostnega pogreba vsak umil prste v skodelici vode, da je potem lahko prijel s čistimi prsti hrano s poveščenega papirja ali bambusovega lista.

Pogrebna slovesnost je trajala tri dni. So pa tudi skromnejši pogrebni obredi revnejših. Potekajo tudi ob enem darovanem in žrtvovanem prašiču z dvema petelinoma.

Na vseh pogrebni slovesnostih si udeleženci v znak spoštovanja do pokojnega nadenejo tradicionalno oblačilo sarong. Tudi mi smo si ga nadeli.

Po pogrebni slovesnosti smo krenili do vasi Kete Kesu iz 16. stoletja. V njenem ozadju smo si zatem ogledali še staro pokopališče, kjer so na skalni steni položene na konzole lesene krste. Zaradi velike starosti je več krst že precej razpadlih, zato tudi leži na tleh veliko pokojnikovih kosti. Pod njimi nekoliko od stene je novejša pokopališče. Pokojniki so tu pokopani v sarkofage v obliki soda. Iz spoštovanja do pokojnih ljudje polagajo ob grobove cigarete, bonbone, stekleničke z vodo, pa tudi cvetoče vejice.

Na ekvatorju in ob njem se zelo hitri stemni (noč in dan trajata približno po 12 ur) in ker tega nismo navajeni, nas je noč ujela v vasi Kete Kesu. Pohiteti smo morali, saj nas je večerja v hotelu Toraja Torsina že čakala. No, in ker smo že ponočnjaki, so nekateri odšli še na »karaoke« v ne tako oddaljen lokal. Za tamkajšnje mlade je bil to velik praznik. Ob pitju piva Bintang so spremljali pesmi po TV – v angleščini. Pogumnejši so ob TV tudi nastopili. Prepevali so tudi naši. Lokal je bil odprt do polnoči. Pametno!

Četrtek, 4. novembra: V hotelski sprejemnici je pritegnila našo pozornost roža Flower Banana, ki je bila videti v vazi z listom kot umetniško izklesana. Ker je semanji dan v mestu Rantepao enkrat na teden, smo se napotili tja. Najprej smo naleteli na živinski sejem vodnih bivolov in na k bambusovim palicam privezane prašiče, nato

na ribe, najrazličnejšo zelenjavo, tropsko sadje, kokosovo in riževo moko, kavo ... res, prava paša za oči.

Sredi dneva smo se napotili do gorske vasice Batu Tumonga (1600 m). Hodili smo preko riževih polj, posejanih z zaobljenimi skalami – bombami iz ognjenika Batutanunga, ki ga je pred davnim časom razneslo. Ker je dež zamujal že skoraj mesec dni, riževa polja še niso prav ozelenela. Ta leže v pobočju v terasah, z bazenčki z (za) vodo ter z redkimi drevesi. Žal je tu pokrita večina hiš – tongkonanov s pločevino namesto z preklanimi bambusovimi palicami, kar je bilo nekoč v navadi in usklajeno z naravo. Po hoji v breg smo po nekaj urah prispeli do gostišča. Tu smo se najprej odžejali z džusom iz tamarile in poskusili pasijonke, ki rastejo ob hiši ter se okreščali s testeninami v omaki. V tem gorskem gostišču, od koder se nudi čudovit pogled preko riževih polj do nižjega planotastega sveta Tane Toraja, dobijo gostje celo prenočišča.

Odtod smo se s kombijem odpeljali v dolino po strmi, zaradi močnih nalivov razdrapani gorski cesti do hotela Toraja-Torsina, kjer nas je po večerji presenetil orkester Bambo. Sestavljajo ga otroci iz bližnje sirotišnice. Njen ustanovitelj in vodja je bil nemški misionar. Po smrti je njegovo vlogo prevzel domačin Bambo, po katerem se sedaj imenuje ta nastopajoči orkester. Osirotelim otrokom je Bambo oče in mati ter učitelj. Nastopilo je dvajset mladih glasbenikov: igrali so na piščali iz bambusa, tolkli po malih bobnih in brenkali. Razveseljevali so nas s pesmimi: Srečo nam želijo; Mojster Jaka; Kako smo srečni, da smo se rodili tu; Toraja marš ... Zaplesala so tudi dekleta v narodni noši. Po nastopu so nam ponudili v prodajo kasete z njihovo glasbo, kajti ne prosjačijo, skušajo le zaslužiti. Ob slovesu so vsakemu izmed nas podarili bambusovo piščal. Po njihovem odhodu smo tudi mi zapeli nekaj slovenskih pesmi tako iz dobre volje kot za slovo, kajti naslednje jutro se je skupina desetih vračala po programu indonezijski trojček (Java,

Bali, Sulawesi), šest (Mitja, Aleš, Angelca, Maja, Mojca, Marko) pa je nadaljevalo pot proti severnemu Sulawesiju.

In še nekaj statistike: V Toraji, ki šteje okoli 500.000 prebivalcev, smo zvedeli, da na Sulawesiju živijo ženske povprečno 65 let, moški pa 63; da obstajajo trije socialno-ekonomski sloji: bogati, srednji in revni; da so slednji povečini Bugiji (bygis), ljudje okoli mest, navadno muslimani. Spoštovanje slojev izhaja iz lastništva dobrin, čeprav si Bugiji ne glede na to, kako ekonomsko uspevajo, težko pridobijo ugled. Bugijev je na Sulawesiju okrog 3, 500.00; kar predstavlja četrtno vsega prebivalstva na otoku.

Petek, 5. novembra: Iz Toraje smo pot nadaljevali večinoma po gorski cesti in skozi džunglo, kjer rastejo znamenite svedraste palme – pravijo, da rastejo samo na Sulawesiju. Srečali smo tudi

nekaj »sulaweških hipijev – ljudi ljubezni«, ki taborijo in menda kradejo orhideje, zato jih matično prebivalstvo ne mara. Cesto so tod skozi pragozd načrtovali Danci in vodili delo na njej; pripelje do Pendole ob jezeru Poso.

Pred prihodom v džunglo smo se ustavili na zasebni plantazi s krokodili. Ob našem prihodu jih je oskrbnik ravno hranil s kosi presekanega pitona, ki je najpogostejša kača na Sulawesiju. Povedal nam je, da so prav na Sulawesiju našli največjega pitona na svetu, dolgega 12 m. Opazovali smo tudi iguane, ki plavajo bliskovito hitro, le rep imajo v vodi, telo pa poševno navzgor.

Na poti skozi džunglo smo se ustavili ob slapu Kayulani, ki služi bližnjim prebivalcem za pralnico in kopalnico. Sicer pa ob tej samotni cesti nastaja vse več novih naselij. Ne glede na strma pobočja krčijo pragozd s sežiganjem in postavljajo lesene hiše na kolih, v katere se priseljujejo večinoma ljudje iz Java, kjer prebiva na enem kvadratnem kilometru več kot tisoč prebivalcev (v Sloveniji nekaj pod 100). Priseljujejo se muslimani, in to na ozemlje, kjer živijo ljudje po veri kristjani – protestanti, kar je povzročilo pred dobrima dvema letoma v Tenteni nemire – verske spopade. Ob naseljih v pragozdu smo opazili več novih nasadov bananovca, ki tam izvrstno uspeva. Po približno devetih urah vožnje smo prispeli do jezera Poso, ob katerem smo se namestili v bungalovih hotelskega kompleksa Bundoberi. Večerne kopeli si v toplem jezeru zaradi komarjev nismo privoščili, čeravno jih je v sušnem obdobju zanemarljivo malo (prenašajo malarijo). Za večerjo smo si v gostišču v mestu Pendolo privoščili obilno jed: juhu s koruzo, riž z zelenjavo, piščanca z ananasom in s paradižnikovo omako, piščanca s sojino omako in banane. Ponoči smo slišali iz bližnje džungle različne glasove, iz mesta pa vsako uro muslimansko molitev.

Dr. Marko in dr. Angelca Žerovnik

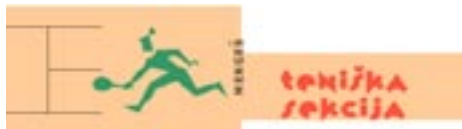
Poštena Bohinčeka v Benetkah IX.

Padeč Napoleona ni naredil zmešnjav, kakor so ljudje pričakovali. Radi so se podvergli vsi poprejšni vladi. Močno je bilo Jožetu serce pri mislih, kako bota spet začela kupčevati.

Spoznal ga je koj Janez, da se mu je nekaj žalostnega pripetilo; bila je nekaka resnoba v njegovem poprej tolikanj veselem obrazu. Ko ga je vprašal, se spusti prijatlu na persi, ki je koj vganil, kaj da je, preden mu je Jože povedal. Žaloval je ž njim vred, ker je mater svojega prijatla častil in ljubil, kar je tudi zaslužila.

Prijazno ga je fabrikant sprejel; od kupljene hiše in štacune mu nista ta večer še nič hotla povedati.

Še le drugo jutro mu je Janez nasvetoval, v Benetkah

TURNIR V IGRANJU DVOJIC

Začetek turnirja ob 10. uri. Sodelovalo je 28 tekmovalcev, 14 parov.

Odigrala so se tri kola. Vsako kolo so se pari žrebali, igralo pa se je na devet iger. Vsakemu posameznemu igralcu se je število dobljenih iger seštevalo. Tako smo dobili prvih osem igralcev, izmed katerih smo po žrebu dobili štiri pare, ki so nadaljevali z tekmovanjem. Zmagovalca sta se uvrstila v finale, porazenca pa sta odigrala še eno srečanje za tretje mesto.

Uvrstitve:

1. MESTO par FILIP VRHOVNIK – JANEZ LOPATIČ
2. MESTO par BRANE KOŠIR – BORIS ŽNIDARŠIČ
3. MESTO par DARJA KORELC – DARKO ZUPANČIČ

Vsi trije pari so dobili praktične nagrade.

TENIŠKI TURNIR ODPRTO PRVENSTVO MENGŠA 2005

V počastitev občinskega praznika je teniška sekcija organizirala 03.06.05 in 04.06.05, teniški turnir za posameznike. Na tekmovanju je nastopilo 32 tekmovalcev in tekmovalk iz bližnjih občin, seveda največ iz domače. Tekmovanje je potekalo v treh kategorijah: ženske, moški do 45let, ter moški nad 45let. Prvi dan v petek so se odigrala srečanja do polfinala, naslednji dan v soboto pa polfinale in finale.

Tekmovanje je tudi tokrat odlično uspelo, tako po organizacijski plati, kot tudi po tekmovalnih dosežkih.

Moški do 45let:

1. mesto Dušan Planinšek (Mengeš)
2. mesto Iztok Mahorič (Trzin)
3. mesto Matjaž Loboda (Loka)

Moški nad 45let:

1. mesto Marjan Mušič (Mengeš)
2. mesto Marjan Resnik (Mengeš)
3. mesto Marjan Sršen (Mengeš)

Marjan Mušič

štacuno narediti. Prestrašil se je Jože, ker mu je bilo premoženje obeh dobro znano, in mislil si, da Janezu ni dobro -- ker njunega denarja bi komaj dosti bilo, v kakem mesticu si hišo kupiti.

Peljal ga je Janez na tisti kraj, kjer je bila hiša, in v njo. Čudil se je lepoti, in kako okusno je bilo vse napravljeno, in še le po tem mu Janez pove, da je to hišo on kupil in jo popravljati začel. Pervo nadstropje je že v najem uzeta od nekega gospoda iz Ogleja. Jože se ni vedel kam djati: ali bi bil pogum svojega tovarša občudoval, ali prijaznost fabrikanta, ki jima je toliko denarjev posodil.

Neprenehoma sta delala in kmalo je bila naj lepša zmed vsih štacun, vse tako vkusno vredjeno, da so nehote prišle gospodične vprašat po tej ali uni reči. Nikdar ni bila prazna štacuna; prodala sta veliko in dobička je bilo celo pest. Z veseljem sta pričakovala ne preveč oddaljenega časa, brez dolgi biti gospodarja hiše in lepe štacune.

Med tem časom je prišel gosp. Gilberto iz Ogleja za svojega zeta stanovanje pripravljat. Bil je prijazen starček.

Nekega dne prav zgodaj je Jože slonel na mizi v štacuni ter nekaj prerajtoval, ker na vse zgodaj ne hodijo bogati ljudje po štacunah, zato je imel čas.

Priveslala je ladjica pred hišo. Naglo se je pripravil, ker je mislil, da so prišle imenitne gospe kaj kupovat. Nasprot hite lepo pozdravlja. Bila je gospa z svojo hčerko, za ktorima je en gospod prišel.

“Mislim, da smo prav prišli? vpraša gospod. Iščemo hiše gospodov Jožeta in Janeza Slavoni (t. j. Slaveni, tako ju je fabrikant imenoval), kjer je gospod Gilberto iz Ogleja stanovanje najel?”

Priklonil se je Jože.

Pri tej priliki spozna gospa Jožeta -- skorej na glas je zaupila. --

“Kaj ti je,” upraša gospod?

“Glej, Št. Alban,” je rekla, malega dečka, ki sem mu listino zročila!”

Tudi Jože jo je spoznal. “Prosim, stopite v hišo,” reče Jože, neizrečeno vesel.

Šli so v štacuno.

“Moj Bog,” povzame Jože, “kako sem želel ure, vas blaga moja dobrotnica zopet dobiti. Mnogo let sem nosil na persih mi zročeno blago, vedno iskaje blage

roke, ki mi ga je zaupala -- nisem je mogel dobiti in ves trud je bil zastonj.”

“Kje je listnica, kako je ž njo?” popraša naglo gosp. Št. Alban.

“Spravljena je še vedno dobro,” reče Jože, “kakor sveta reč.” Prosil jih je se vsesti in on skoči v sobo za štacuno.

“Vidiš, Št. Alban, da se nisem zmotila, verovati zvestim očem fantiča,” veselo gospa pravi.

“Kaj bi se bilo z nami godilo, ko bi bila listnica prišla v roke nasprotnikov. Grajal si me, da sem jo otroku izročila -- pa iz oči tega dečka se je naj zvestejša duša svetila, in dostojno se mi je prikupil z možno, ki mi jo je neodvezano nazaj dal.”

Komaj je gospa govoriti jenjala, je bil že Jože z listino tukaj in jo v roko gospej Albanovi dal. Nikdar se je ni druga roka kakor moja doteknila. Sveta se mi je zdela, kakor vaš spomin, ki ste mi prvo, morda naj večje veselje mojega življenja pripravili s cekinom, da sem mogel svojo revno, dobro mater s prvim darilom otročje ljubezni razveseliti. Poln občutov tako govori Jože in poljubni roko blagi gospej.

“O zvesta duša!” reče gospa in solznih oči poprime roko mladenca. “Misel sama, da sem listino v obupu naj zvestejši roki izročila, me je tolažila, ko vas nikjer dobiti nisem mogla.”

“Gotovo da niste vedili, kake važnosti je ta listnica, posebno, ko bi bila v prave roke prišla.”

“Vaš dolžnik sem vse svoje življenje,” reče gosp. Št. Alban.

Gosp. Gilberto, oče gospe Albanove, je niz pervega nadstropja prišel, in gospa mu koj začne pripovedovati, da je listnica najdena, ter mu vse pove.

“Vi ste tisti deček, od ktere ga mi je moja hči vedno pripovedovala?” radostno vpraša starček. “Tudi jaz se vam preserčno zahvaljujem. Pred vsem moramo Boga hvaliti, da je naše osode tako lepo vravnal in na zadnje še k vam stanovat pripeljal. Ako vaše prejšnje in sedanje okolšine preišljudem, ni dvomiti, da ste že veliko znamenitega doživeli in skusili, in gotovo se ne bote branili, svoje življenje natanko nam popisati. Všeč je bilo to Jožetu in obljublil je vse ob kratkem razložiti, in po tem so se ločili.

Povzeto iz Slovenske kolede za leto 1858 – se nadaljuje

ŠAHOVSKI TURNIR OB PRAZNOVANJU OBČINE MENGEŠ

Dne 28. maja 2005 se je igral klubski šahovski turnir ob praznovanju Občine Mengeš v prostorih Šahovskega društva Mengeš. Odigranih je bilo 7 kol v pospešenem posamičnem šahu po 15 minut na igralko in igralca. Prva tri mesta so osvojili sledeči in obenem pokale.

1. Jeglič Uroš, 2. Kodrič Zoran, 3. Petek Tomaž

Istočasno so igrali z člani tudi osnovnošolska mladina. Igrali so tako izenačen boj, da jih je samo računalniška natančnost razvrstila po mestih, in jim določila medalje.

Osvojili so sledeča mesta:

Mesto	Igralec	Kat.	Točke	Mbuch	Buch
1.	Skvarča Žan	III	3.0	18.0	25.0
2.	Skvarča Anže	IV	3.0	17.0	24.5
3.	Kobold Andrej	II	3.0	16.5	22.5
4.	Dimc Mitja	IV	2.0	13.0	17.5
5.	Kump Colnar Ambrož		1.0	15.5	23.5

Zahvaljujemo se glavnemu sponzorju OBČINI MENGEŠ za izvedbo tega turnirja.

Jakob Bokalič

FUTSAL – MALI NOGOMET (ali nogomet malo drugače)

Prebiranje številnih člankov, objavljenih v občinskem glasilu v zadnjih letih, na temo igranja nogometa v občini Mengeš me je izzvalo, da tudi sam napišem nekaj vrstic na temo najbolj množične ekipe športne panoge, ki pa zanimivo ni nogomet na urejenih zelenicah, temveč FUTSAL – mali nogomet. Ta ugotovitev zanesljivo ne velja samo za Slovenijo, temveč tudi za pretežni del Evrope in ostale celine. Marsikdo niti ne ve, da je slovenska članska malo nogometna reprezentanca v širšem evropskem oziroma svetovnem vrhu, ki ga sestavljajo reprezentance Španije (svetovni prvak), Italije (evropski prvak), Rusije, Ukrajine, Češke, Portugalske, Francije, Belgije, Brazilije, Argentine, ipd.

Tako, kot zelo verjetno drži zgornja ugotovitev sem tudi prepričan, da marsikdo v Mengšu niti ne ve, da obstaja v kraju tudi malo nogometna ekipa z vsaj 10-letno tradicijo. Prvi evidentirani tekmovalni uspehi so se pričeli v malo nogometni ligi občine Domžale l. 1996, ko je ekipa MNK Mengeš osvojila skupno 2. mesto in ga ponovila tudi v zimski ligi iste občine l. 1997. Obenem pa je ekipa to leto dobila tudi priznanje za najbolj Fair-Play ekipo v občini Domžale. Ideja o igranju malega nogometa je po zaslugi nekaj zagnanih ljubiteljev okroglega usnja moje generacije ponovno zaživela v l. 2000, ko je ekipa sodelovala v ligi kluba KUBU in na koncu zasedla 3. mesto med desetimi ekipami (za ekipama Smrkci in Repnje).

Spodaj podpisani sem se kot igralec spremenjeni ekipi MNK Mengeš pridružil l. 2001. V ligi kluba KUBU smo med desetimi sodelujočimi ekipami zasedli 5. mesto (za ekipami Smrkci, ŠD bratov Smuk, Repnje, Bar-bar-a), medtem ko smo l. 2002 v isti ligi osvojili nehvaležno 4. mesto med dvanajstimi ekipami (za ekipami Smrkci, Maracana, N.D. Fructal Duplica). V sezoni 2003 smo navkljub višje zastavljenim ciljem in pridobitvi sponzorja (AskNET, Skupina Istrabenz), ki je investiral v nove drese, žoge in poravnal prijavnino za sodelovanje v ligi dvanajstih ekip, ponovili "samo" skromno 5. mesto (za ekipami Smrkci, Fc Asterix, Maracana, Bar-bar-a). Toda l. 2004 se je zgodila nova prelomnica. In to dobesedno – tako v strokovnem, igralskem kot tudi sponzorskem smislu. Pred sezono smo si zastavili cilj in sicer uvrstitev med prve tri najboljše ekipe. Tako smo na uvodnem sestanku vsi akterji ekipe soglasno sprejeli odločitev, da nas bo na tekmah strokovno vodil Franc Ornik oziroma popularnejše Frenk ter, da bom za ostale, predvsem finančno – organizacijske potrebe ekipe kot športni manager skrbel osebno. Tako se je ekipa MNK Mengeš ob pridobitvi novega sponzorja HIT – FIT d.o.o., ki je tudi poravnal prijavnino za sodelovanje v ligi kluba KUBU, preimenovala v ekipo Teater bar Mengeš. Seveda smo v ta namen in ob pomoči drugih sponzorjev poskrbeli tudi za prenovo dresov (novi napis) ter ostale manjše potrebe ekipe (žoge, prijavnine za MN turnirje, ipd.). Skratka, v sezono 2004 smo krenili kot zgledno urejena sredina, ki ve kaj hoče. To pa se je potrdilo tudi z dvajsetimi

odigranimi tekmami v ligi enajstih zelo enakovrednih ekip, kjer smo kot najučinkovitejša ekipa z doseženimi 107 goli (rekord lige !!) in druga z najmanj prejetimi (65), ob dvanajstih zmagah in osmih porazih zasedli končno 3. mesto (za ekipama Kraljevi klub Vodice, AB Bergant). K izjemnemu uspehu so poleg po večini Frenkovega odličnega strokovnega vodenja ekipe pripomogli Dornik Franci (vratar/golman) in sin Blaž, Grlica Aljoša (vratar/golman), Hribar Robi, Janežič Blaž (kapetan ekipe), Klopčič Uroš, brata Krmavnar (Uroš in Grega), Pogačar Robi, Skok Franci, Žirovnik Primož, Žnidaršič Sebastijan in I.T.. Ob navedem uspehu je prav, da omenim še doseženo 2. in 3. mesto na malo nogometnih turnirjih ŠD Loka pri Mengšu v letih 2003 in 2004. Vse dosežke smo 11.12.2004 v družbi svojih najzvestejših navijačev temu primerno tudi proslavili v gostišču PIRC, kjer sva s Frenkom predstavila tudi načrte in izzive za sezono 2005. Z njimi so se nekateri igralci strinjali, nekateri ne in so se žal poslovili, nekaterih pa v svojih načrtih (med ostalim tudi zaradi nerednega prihajanja na treninge, tekme - in ob tem verjamem, da so zato imeli tehtne razloge) preprosto niti nisem več videl kot del nove, homogene ekipe. Ker se je zaradi pretiranih službenih obveznosti, povečanja družine, in še bi lahko našteval od ekipe žal poslovil tudi Frenk, sem ob podpori preostalih akterjev zgodbe o uspehu oblikoval novo ekipo. Tako so člani ekipe Teater bar Mengeš poleg nas obstoječih igralcev (Uroš, Grega, Primož, Sebastijan, Igor) po novem postali še Robi Belentin in Bojan Maselj (vratarja/golmana), Peter Tomažin, Damir Husič, Kosta Mladenovič, Viljem Majdič in Peter Tome. Po zaslugi sponzorjev (ki so za letni proračun ekipe prispevali skoraj 0,5 mio SIT), odličnih poslovnih zvez ter drugih dejavnikov, malo nogometna ekipa Teater Bar Mengeš tako danes nastopa v prestižnih dresih Joma, enkrat tedensko skupaj trenira na prizorišču / igrišču kluba KUBU v Vodica (ob petkih od 16,30h – 18,00h) in igra z najboljšimi žogami Adidas Roteiro v.4.. Prepričan sem, da bomo s skupnimi močmi dosegli vse zastavljene športne cilje in jih morda tudi presegli. Ob tej priložnosti se tako še posebej zahvaljujem svojemu prijatelju Francu Jeriču in mu v imenu ekipe sporočam, da se bo o uspehih I.T. FUTSAL TEAM-a in/ali ekipe Teater bar Mengeš tudi v bodoče zagotovo slišalo še daleč naokoli. Usodi članske ekipe NK Mengo 28 (Saj res, kaj pa se dogaja z veteransko??) navkljub spodbudnemu članku iz občinskega glasila Mengšan (številka 109, oktober 2003) mi vsekakor ne nameravamo slediti; nasprotno – prepričani smo, da zmoremo z odločnostjo, zanesljivostjo, izkušnjami in zaupanjem k sodelovanju pritegniti vse tiste, ki do sedaj v Mengšu in okolici niso imeli na voljo prave in resne alternative (izbire). FUTSAL – Mali nogomet pa to zagotovo je. Kot predsednik nadzornega odbora ŠD Partizan Mengeš se pridružujem tudi mnenju gospoda Jožeta Mlakarja v zvezi z izgradnjo večnamenske in prepotrebne športne dvorane, ki ga je podal v 4. številki Mengšana aprila 2005. Seveda pa bomo v prihodnjih številkah Mengšana poskrbeli tudi za objavo najnovejših malo nogometnih rezultatov iz lige, novic, ipd..

Igor TISAJ (I.T.)
GSM:051/241-920

NHK Mengeš na svetovnem prvenstvu v namiznem hokeju!

Od 3. do 5. junija 2005 je v Rigi v Latviji potekalo 9. svetovno prvenstvo v namiznem hokeju. Prvič v zgodovini so na njem nastopili tudi trije slovenski tekmovalci, vsi člani NHK Mengeš.

Najbolje se je odrezal Bernard Škrlep, ki je med posamezniki zasedel 86. mesto med 128 tekmovalci. Sergej Vasiljev je bil 94. Pri ženskah je nastopila Klavdija Škrlep in končala na 20. mestu med 21 igralkami.

Tekmovanja se je udeležilo okrog 180 igralcev iz 23 držav. Naslednje svetovno prvenstvo bo čez dve leti v Moskvi.

Več o tem na naši spletni strani <http://nhklub-menges.si>.

Bernard Škrlep (NHK Mengeš)

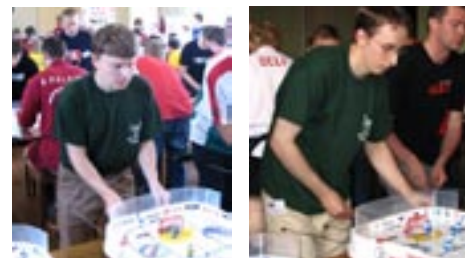
Med ekipami so Finci presenetljivo zasedli prvo mesto.

Pri moških je v finalu Šved Hans Ostermann po hudem boju premagal Finca Ronija Nuttunena.

Klavdija Škrlep

Sergej Vasiljev

Bernard Škrlep

Spoštovani!

Lekarna Mengeš se 24.06.2005 seli na novo lokacijo.

Našli nas boste na Zoranini 3 v Mengšu, poleg zdravstvenega doma.

Naš delovni čas ostaja enak in sicer od ponedeljka do petka od 7.30 do 19.30 ter v soboto od 7.30 do 12.00. Ob nedeljah je lekarna zaprta. V tem času sta dežurni lekarni v Domžalah, na Ljubljanski 72, ki je dežurna v soboto, nedeljo in ob praznikih od 17.00 do 20.00 ure ter lekarna Kamnik, na Štuni 7 v Kamniku, ki je dežurna ob nedeljah in praznikih od 9.00 do 12.00 ure.

Veselimo se vašega obiska.

MESTNE LEKARNE
Lekarna Mengeš

Preselili smo se na novo lokacijo. Najdete nas na Zoranini 3 v Mengšu, poleg zdravstvenega doma.

BVD TRADING, D.O.O., LJUBLJANA
Tržaška cesta 330, 1000 LJUBLJANA,
SLOVENIJA,
tel.: ++386 (01) 729 64 00,
fax.: ++386 (01) 729 64 20,

“NOVA ZANIMIVA PONUDBA
V MENGŠU”

PREDSTAVITEV PODJETJA

V začetku maja se je v Mengeš preselilo podjetje BVD Trading d.o.o., ki že 13 let Slovenskemu tržišču ponuja širok izbor zadrž iz lastne proizvodnje, poleg tega pa še celoten asortiman pozamenterijskih izdelkov, od sprimnega traku (ježek, čiček), sukanca, okrasnih trakov, elastik, gumbov, škarij, igel, skratka vsega, kar šivilja potrebuje za svoje delo. Podjetje je od Pošte Slovenije odkupilo prostore na Trdinovem trgu 8, jih adaptiralo in na tej lokaciji opravlja svojo dejavnost prodaje omenjenih izdelkov, proizvodne aktivnosti pa so obdržali na Brezovici pri Ljubljani.

Podjetje je bilo ustanovljeno leta 1992 kot družba z omejeno odgovornostjo s sedežem v Kranju. Zaradi rasti podjetja in s tem povezano prostorsko stisko, se je podjetje v decembru 1994 preselilo v nove prostore na Brezovici pri Ljubljani, letos pa v svoje prostore v Mengšu.

Podjetje je v zasebni lasti dveh ustanoviteljev, od leta 1992 do danes pa je zrastle do največjega ponudnika zadrž na Slovenskem tržišču, precejšen del zadrž pa že izvozi tudi na zaheven Evropski trg. Za servisiranje svojih strank ima podjetje manjši strojni park za proizvodnjo zadrž, da lahko čimhitreje zadovolji želje svojih kupcev, od Mure, Elkroja, Laboda, tržiškega Peka pa vse do manjših šiviljskih in krojaških delavnic (preko 400 kupcev). Kupci največkrat kar sami prevzamejo izdelke v skladišču na Brezovici in po novem seveda v Mengšu, oddaljenim strankam pa s pomočjo Pošte pošiljke dostavijo v nekaj dneh. Glede na lastno proizvodnjo je spekter zadrž takorekoč neomejen, saj vam v dnevu ali dveh priskrbijo katerokoli barvo izmed več od 200 na zalogi, odrežejo željeno dolžino in “nataknejo” okrasni ključek po vaši izbiri.

Podjetje je v preteklem letu dopolnilo svojo ponudbo z asortimanom spodnjega perila in

kopalk. Kot dobavitelj zadrž hrvaškemu proizvajalcu MTČ iz Čakovca so za kompenzacijo uvozili poskusno količino perila, odziv kupcev pa je bil glede na kvaliteto in ceno presenetljivo pozitiven, tako da so se dogovorili za zastopanje tega proizvajalca na slovenskem trgu. V prostorni trgovini v njihovih prostorih v 1. nadstropju na Trdinovem trgu tako najdete bogato izbiro ženskega, moškega, otroškega perila in kopalk po presenetljivo ugodnih cenah. Kvaliteta hrvaškega proizvajalca pa je tako poznana še iz “starih časov”.

Ob otvoritvi svojih novih prostorov so pripravili tudi otvoritvene popuste za svoje izdelke, tako da ogled dodatne ponudbe v našem kraju gotovo ne bo odveč.

Lep pozdrav

Boris Rahonc

Accord

HONDA
Moč naših sanj

2 A.M.

50% plačate takoj ... 50% pa čez 2 leti brez obresti!

Car-Line Ambrož d.o.o., Prešernova 12, Radomlje, tel.: 01 722 7534 www.honda-ambroz.com

Mladinski odsek PD Janez Trdina Mengeš organizira

PLANINSKI TABOR V DOVJEM

Glede planinskega tabora pa je tako: zaradi birokratskih zapletkov je prišlo do nekaterih sprememb, in sicer: namesto v Martuljku bomo taborili v Dovjem, torej ne daleč od tam, tabor pa bomo začeli dan pozneje, se pravi, da bomo tam od 24. do 30. julija 2005. Zaradi spremenjenega prostora bodo malo drugačne tudi ture.

Zjutraj se bomo podali na bolj ali manj zahtevno turo (Vrtaška planina, slap Peričnik, Martuljski slapovi, Kepa, Jerebikovec, Dovška Baba, Dovški križ, 2-dnevna tura na Rjavino), se po poldnevu vrnili v tabor, kjer nas bo že čakalo kosilo, se preizkušali v športnih igrah, učili orientirati v naravi, spoznavali in izdelovali vozle, spoznavali živalstvo, rastline, vremenske pojave v gorah, poskusili preplezati kakšno smer v plezalnem vrtcu ... Namesto pred televizor se bomo zvečer posedli ob topel prasketajoč ogenj, kjer čas beži ob petju in družabnih igrah, nato pa skočili v spalno vrečo in od širnega zvezdnega neba nas bo do jutra ločila le platnena streha šotora. V nov dan nas bo prebudil značilni zvok zadrge šotora, ki nas bo planince poklical k novim nepozabnim doživetjem v gorah nad Dovjem!

Razdelili se bomo v dve skupini. Črički, to so mlajši in tisti z malo manj sape, bodo hodili na krajše in manj zahtevne izlete, prosti čas si bodo polnili s športnimi in družabnimi igrami ter raznimi ustvarjalnimi delavnicami. Grče, od čričkov starejši udeleženci in tisti z višjimi cilji, se bodo podajali na daljše in nekoliko bolj zahtevne ture. Približno na sredini vsake ture se bodo ožuljene in utrujene grče lahko obrnile in odšle v dolino.

Za poučevanje o gorskem svetu, kvalitetno pripravo na ture in vodenje bodo poskrbeli izkušeni mladinski vodniki, poskrbljeno bo za hrano – ta nam bo vračala moči, ki smo jih pustili v klancu – in za morebitne žulje in odrgnine! Za razvedrilo in dobro voljo bomo skrbeli vsi, tudi vi, ki se boste čimprej prijaviли na spodnjem naslovu oz. telefonskih številkah!

Cena taborjenja: za otroke do 10 let (rojeni leta 1995 in pozneje) 23.000 sit, za vse druge 28.000 sit. Polovico cene boste poravnali na informativnem sestanku (11. junij), polovico pa ob prihodu na tabor!

Prijave in vprašanja posredujte Marku Langerholcu (031 498 947), Mojci Volkar (031 816 640), Katarini Marin (041 818 520) ali na elektronski naslov mojt@email.si!

VABILO

Kulturno društvo Franca Jelovška Mengeš vabi vse občanke in občane na

slovesna maša ob dnevu državnosti pri Evharističnem križu na Gobavici

Slovesnost bo v soboto, 25. junija ob 19. uri.

Kulturno društvo Franca Jelovška

MARATON 25 min

V okviru občinskega praznika in obletnici delovanja Športnega društva Partizan Mengeš ter ob obnovi igrišča smo se igralci nekdanjih 25 urnih maratonov zbrali v tekmi z mladimi Mengšani v 25 minutni tekmi. Tekmo smo celo uspeli dobiti, na osnovi dobrih izkušenj in tudi borbenosti. Z veseljem smo vodil Tone Sitar in ko smo npr. v Mengšu igrali pokalno tekmo z Olimpijo. Na sliki so od desne proti levi: Martin Osterman, Franci Zaloker, Marjan Štrukelj, Tone Sitar, Lado Kavčič (v ozadju), Ladi Gorjan, Tomaž Štebe.

Tomaž Štebe

Spoštovani,

Mavrica, društvo prijateljev otrok, organizira vsako leto v juliju mavrične počitnice za otroke, ki iz kakršnihkoli razlogov ne hodijo na morje ali sploh na počitnice. Otroci so iz vse Slovenije, povabimo jih preko revije Mavrica, najpotrebnejše pa nam pomagajo najti tudi nekateri župniki in nekatere socialne delavke z osnovnih šol.

Počitnice organiziramo v Portorožu, na teden lahko sprejmemo 40 otrok, tako je v letu 2004 z nami počitnikovalo 120 otrok.

Doslej so nam denarno pomagali Slovenska karitas in založba Družina (pri kateri izhaja revija Mavrica, odkoder je tudi društvo) ter prijazni sponzorji in donatorji.

Vsako leto se trudimo nabrati toliko denarja, da bi za enotedenske počitnice starši za vsakega otroka prispevali čim manj, v nekaterih primerih pa bi jim tudi najmanjši prispevek pokrili iz nabranih sredstev. Doslej so starši za enega otroka za teden dni v Portorožu s prevozom tja in nazaj in z vsemi stroški prispevali 5000 SIT.

Stroški na otroka so bili leta 2004 približno 25000 SIT, kar je mogoče predvsem zaradi prostovoljnega brezplačnega dela mladih animatorjev, kuharjev in drugih pomočnikov in zaradi mnogih podjetij, ki so nam podarili svoje izdelke.

Prosimo vas, da se odločite sodelovati pri naših prizadevanjih in nam pomagate z denarjem ali drugimi sredstvi. Prosimo vas tudi, da nas o svoji odločitvi čimprej obvestite, da bomo pravočasno lahko načrtovali in sestavili seznam otrok.

Po končanih počitnicah bomo reportažo o dogajanju na njih objavili na naši spletni strani, v tedniku Družina, mesečni reviji za otroke Mavrica, na radiu Ognjišče in morda še kje. Vse, ki nam bodo pomagali pri uresničitvi počitnic, bomo v teh objavah omenili, v znak zahvale.

P.S.: Vsak prispevek je za nas velik.

**Želim vam vse lepo,
predsednica društva
Ljubljana, maj 2005**

Mira Dobravec,

O BČINA MENGEŠ – Telefoni, eNaslovi, www informacije

Delovno mesto / Področje	Telekom	SiMobil	eNaslov
Spološne zadeve, Vložišče, Tajništvo župana in uprave	(0)1 723 70-81(0)1 724 71-00	040 8523- 52	obcina@menges.si Marta Kuret@menges.si
Župan		040 8523- 50, 051 372 782	Tomaz Stebe@menges.si
Direktor občinske uprave	(0)1 724 71-02	040 8523- 60	Ranko Stingl@menges.si
Svet občine, splošne zadeve	(0)1 724 71-06	040 8523- 55	Irena Podborek@menges.si
Sociala, vzgoja, zavodi, društva	(0)1 724 71-07	040 8523- 51	Rika Binter@menges.si
Vodenje, investicije, okolje	(0)1 724 71-04	040 8523- 57	Andrej Urbanc@menges.si
Prostor, lokacije, zazidljivost, zemljišča	(0)1 724 71-09	040 8523- 59	Robert Spenko@menges.si
Vzdrževanje (redno, investicijsko), nadzor	(0)1 724 71-01	040 8523- 53	Boris Kavcic@menges.si
	(0)1 724 71-05	040 8523- 54	Mitja Dolinsek@menges.si
Knjigovodstvo, finance	(0)1 724 71-08	040 8523- 58	Marija Kos@menges.si
Fakturiranje, obračun	(0)1 724 71-03	040 8523- 56	Lidija Urankar@menges.si
Knjižnica Mengeš	(0)1 723 73-74		
Vrtec Mengeš	(0)1 72375-00		
Glasbena šola Mengeš	(0)1 723 71-93		
Glasilo Občine Mengeš MENGEŠAN (tudi na www.menges.si)	(0)1 723 70-81 (oglasil, zahvale, uprava)	031 603 713 (odgovorni urednik)	mengsan@menges.si
Prodnik – Javno komunalno podjetjeKoncesionar za vodovod, kanalizacijo, odvoz odpadkov / ekološki otoki	(0)1 729 54 30	DEŽURSTVO	
Žimska služba – Izvajalec GRASSTO d.o.o. – Odgovorna oseba	031 648 407	g. Bogo Rus	
PLINovodno omrežje – Dežurna terenska služba PETROL d.d.	040 679 344		
Policija DomžaleDežurstvo Mengeš PON 8.00-11.0, SREDA 15.00-18.00	(0)1 724 65-80		
	(0)1 723 75-68		
Policija	113		
Center za obveščanje, gasilci, reševalci	112		
Humana – stare obleke in obutev	031 510 521		
Središče »Naš Slamnik« Upravljalec Študentski klub Mengeš - Čitalnica in internet	(0)1723 02-06 Fax:7230207		
Mengeš	(0)1 723 89-77	041 912 550	031 294 933 ga. Jerca Stopar
Karitas – torek 16.00 – 18.00 ure	01 723 74-42 ga. Majda Trobec	041 288 612	
Rdeči križ	(0)1729 59-50		
Inšpekcijska služba Domžale	(0)1478 71-01		
Inšpektorat za okolje	(0)1721 28- 84(0)1721 61-94		
Veterinarska postaja Domžale	(0)1724 12-89		
Elektro Domžale	(0)1724 78-72		
Banka Mengeš	(0)1723 70-00		
Pošta Mengeš			

Opomba: Po fiksnem telefonskem omrežju (Telekom) so možni trije pogovori hkrati (1xanalogno, 2xISDN). Po mobilnem telefonskem omrežju (SiMobil) so sodelavci dosegljivi vsak posamezno v času spodaj navedenih ur. V njihovih primerih in ko ni dosegljiv neposredni sodelavec pokličite vodjo področja, direktorja uprave ali župana. župana (ali direktorja uprave) pokličite tudi v primerih ko menite da je bilo karkoli narobe in ravnanju občine in organizacij ter podjetij, ki delujejo v občini ali izvajajo dela.Pri županu je možno dogovoriti sestanke za občane vsak ponedeljek popoldan med 15.00 in 18.00. Termin rezervirajte v tajnistvu. župana lahko pokličete v kateremkoli času. V njihovih primerih se lahko oglasite na občini med 7.30 in 8.00 ure.

URE DOSEGLJIVOSTI SODELAVCEV UPRAVE NA MOBILNIH TELEFONIH(Kličite v primeru zasedenosti fiksnega telefona na delovnem mestu v času uradnih ur ali v njihovih primerih v navedenih urah)

Ponedeljek, torek, četrtek: od 7.00 do 15.00; Sreda 7.00 do 17.00; Petek 7.00 do 13.00

Opomba: Po fiksnem telefonskem omrežju (Telekom) so sodelavci uprave dosegljivi v času uradnih ur.PONEDELJEK: 8.00 - 11.00 12.00 - 14.30; SREDA: 8.00 - 11.00 13.00 - 16.30; PETEK: 8.00 - 12.00 OBIŠČITE: www.menges.si - Novosti: Odloki, Video predstavitev »Mengeš – Glasbeno mestoc«, Glasilo Mengšan, Podatkovna zbirka gospodarstva, društev ...

ZAHVALA

Po dolgi bolezni nas je v 85. letu starosti zapustila draga

Rozka Škofic

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, vaščanom in prijateljem za izraze sožalja in vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala osebju Doma počitka v Mengšu za nenehno skrb in nego in srčna zahvala vsem, ki ste jo obiskovali in se v molitvi spominjali nanjo.

Hvala gospodu župniku Mateju Zevniku, gospodu Juvanuu in gospodu Štruklju za lepo opravljen obred slovesa, pevcem Mengeškega zvona za občuteno petje in gasilcem PGD Mengeš.

Vsi njeni

Ti si spremenila naše življenje, lepšega si naredila, pesem pomladi, v ognju kaljena, naj iz srca zadrhti.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame, sestre, tašče in tete

Minke Janežič

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Zahvaljujemo se dr. Gabrijeli Kovač - Mohar za nesebično pomoč med boleznijo. Hvala gospodu župniku za lepo opravljen obred, praporščakom ID Domžale pevcem ter za lepo zaigrano tišino.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

Tisti, ki globoko ljubijo, se nikdar ne postarajo; lahko umrejo od starosti, vendar umrejo mladi.

Arthur Wung Pinero

ZAHVALA

Nepričakovano nas je v 22. letu zapustil naš dragi sin in brat

Damir Filipič

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi dr. Kovačevi in sestri Vandi, Tovarni ETA Kamnik in sodelavcem, Varnosti Mengeš, Sintalu Ljubljana, Firmi LGM Mengeš, gospodu župniku, pevcem, trobentaču in vsem ostalim.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

OBČINSKI LOKACIJSKI NAČRT
ME 23/2-S PRILEGAVENI ZAHOD

JAVNA RAZGRNITEV OBČINSKEGA LOKACIJSKEGA NAČRTA BO
OD 25.6.2005 DO 31.7.2005 V PROSTORIH OBČINE MENGEŠ
JAVNA OBRAVNAVA OBČINSKEGA LOKACIJSKEGA NAČRTA BO
21.7.2005 V PROSTORIH OBČINE MENGEŠ

- LEGENDA:
- UREJENA AVTOČE GLAVI
 - PREDVIDENI OBJEKTI
 - OSTATOČNA PLOŠA SE OHRANJA - ZELENE POKRIVNE
 - ZNEKORISTNE PLOŠE
 - PREDVIDENA ZZELENITEV - KANALI
 - OSTATOČNA VEGETACIJA - SE OHRANJA
 - OZNAKA OBSEVA
 - PRESTAVLJENI IN UREJENI KANALI
 - GLAVNI DOSTOPNAČRTE LITERANJA
 - PREDVIDENA LAŽEVNA OBRABOČNA MERO
 - VIŠI OBRABTI
 - LAŽI OBRABTI
 - OTRNOBO OBRABE

